

عاشقانه دیم

زامدار قادری

عاشقانه ديم

ناوہندی رہا

بو چاپ و بلاوکردنہوہ

ھهولیر، بازارې رۆنشنبیری، تهنیشت پارتزگا

+964 750 406 6674

Nawandi Raha ناوہندی رہا

ناوہندی رہا
بو چاپ و بلاوکردنہوہ

عاشقانه ديم

نووسینی

زامدار قادری

چاپی دووہم

۲۰۲۱

ژماره‌ی بلاوگراوه: ۷

ناوی کتیب: عاشقانه دیم
نووسینی: زامدار قادری
دیزاینی بهرگ: ئیبراهیم صالح
دیزاینی ناووه: ئه‌یاد نادر
سالی چاپ: چاپی دوووه ۲۰۲۳
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

لهب هرپوه بهرایه‌تی کتیبخانه گشتییه‌کان ژماره
سپاردنی ۷۶۹ ی سالی ۲۰۱۹ ی پیدراوه.

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تایبەت بە کتیب و بابەتی جیاواز ♥

Queen city

شاری شارن

شاریک تایبەت بە کۆمەلگایەکی جوان

له لایەن ئاقان بەهجهت کراوه به pdf

بۆ خوینەرەن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ پراو بوچون و پسیار بۆ کتیب مەینیرە!

@tanyahaji22

ئەکاونت!

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

پیشکەش بە

وێ کو دەئێن: لووتکە ی عیشق "وێ فایە"

لە روانگە ی وێ فایە، ئەم کتیبە پیشکەش بێ بە:

• (حاجی موستەفا خدر) کە سۆزێکی باپیرانە ی وێ های
خستبوو دەلم، مندالییم بە هەبوونی گەورە یەکی وێ کو
ئەو بە شانازی دەزانم، بگرە هەزم دە کرد کاتی
گەورە بێم وێ کو ئەو بێم.

• (عەتیە توفیق هەینی) ی خالۆژنم، هەموو بۆنیکی
ئەوین و میهرەبانی لێ دەهات، سۆزی یەک دایکم لە
چاوەکانی هەست بێ دە کرد.

*(پرامان فەيسەل رەشىد) برايه كى وهها، نازارېكى
وهها، له مندالييه وه خەم به نه بوونی دهخۆم، وه كو
كەسەريك تا ئەمپروۆش لەسەر دلم هەستى پى دەكەم.

*(مام واحيد عوسمان)، ئەو كەسەى رۆژانىكى زۆر
هاوسەفەرى مزگەوت بووين و، رۆژانىك بە دەم
رۆيشتنه مزگەوت قاقاي پيكنينمان دەچوويه ناسمان.

*(مەهدى جاف)، ئەو لاوهى له يەك كۆرى زيكر
بە دەم ويردى عاريفانه وه حالى دههاتى، له كاتى
زاريشى دەكرده وه نوكتە و قسە پر له پيكنينه كانى
هەموومانى مەست دەكرد، وهلى حەيف نهخۆشى زوو
لىي بردم.

پیشه کی

مه ئوای سالیکان، مه دینهی عاشقان، مه نزلگای
سالیحان، هه یوانی دۆست، هه مووی یهك شتن،
ئه ویش هه واری چه زره تی دل به ره.

له کوئی دهست پیکه م و له کوئی دهستکه مه قسان؟!
ئه وه هه ر جه نابی چهق تهعالا خوئی ده زانی، ئه و پۆکه
گوتار و وتاری به پییز و پیکخراو و جوانی زۆر
پهیدا بوونه. داخه که م، ئه من له وانه نیم شتی باق و
بریق و وهها بنووسم روحان ئاو بدا و دلان بیئیته
سه ما.

ئه وهی دهیزانم هه ر ئه وهنده یه:

مه عشوق به و چه وار پیته ی (عیشق) دونیای ویک
هیناوه ته وه، چه ندانی پر له شهوق کردووه و،
چه ندانیشی به ره و خمخانیهی غه مان هه ئناوه، ریئی بو

سەدان سەوداسەر خۆش کردووہ کونجی مەبخانی
بگرن.

مالی مەعشوقی راستی تەنی عیشقی خالسیان
دەوی، عاشقان ئەگەر پۆحیش لەسەر زیارەتییکی
مەعشوق دابنن و بە غولامیش قەبول بکرین، ھەر
خۆیان بە خەلاتکراو و خاوەنی تاجی خوسرەو و
جەمشید دەزانن، نابینی ھەزرەتی "سافی ھیرانی"
دەفەر مووی:

گەر غولامیم پئی کەرەم کا پادشاھیم کەدی دەوی!؟

جیم لەبەر دەرگانە بئی روتبە و نیشانم بۆ چییە؟

عاشقان بە خزمەتکاریش قەبولیانە، بە شەرتی
مەعشوق پئی رازی بێت، بگرە لەوہش خراتریان
قەبولە. عاشق، سەر و مال و دل و دینی لەسەر
دەستە چ باکی بە خزمەت و روح دانە! عاشقان
چاوەرپئی پاداشتی ھەزرەتی دۆست نین چونکە لە

دهوله تی عیشقدا شتیک نییه به ناوی وهرگرتن ئهوهی
ههیه و دهبی باس بکری بهخشین و دانه.

بهئی..سهراپای مهمله که تی عاریفان پاکی و پوختی و
بی خهوشییه، ئهوان رازی ئه و وجوده به عیشق و
ئهوین ده به ستنه وه و قه بولیان نییه رق له مهمله که تی
ئهوان بوونی هه بییت، ئه وه تا سولتانی عاشقان
مهولانای رومی ده فرمووی: ((له ته ریفه تی ئیمه دا رق
له دل گرتن کوفره)).

دونیا ی عیشق هینده فراوانه کوفر و ماده و شکل و
غهرزی تیدا نییه، ئهوانه ی سه ر به عیشق بن هه موو
شکلکی عیشقیان خوش دهوی و پییان قه بوله،
ئه وه تا عاشقی سه رخوش هینده له عیشقی مه جازیدا
قول ده بیته وه تا وه کو به عیشقی حه قیقی ده گات،
مه لای جزیری یه کی بووه له و گه وره عاریفانه ی له
عیشقی (سه لما) به ره و ئاسمانی مه حه بهت عروجی
کرد و، ئه و گریانکی له و ئیقلمی عیشق ناییه وه

پایانی نه بی. ئیبن عه ره بی ده فهرمووی: (هیچ که سی ناگاته عیشقی حه قیقی، تاوه کو به عیشقی دونیایی تینه پهری). هه ر له م باره یه وه رۆمی ده فهرمووی: ((هه ر سو فیه ک عاشق نه بی گایه کی میزه ر به سه ره)). ئاخه ر که سی ک تیکه لی سروه شتیکی پاک و رۆحی مه عنا نه بی کوا ژیاوه؟ نازانم ئه وانه ی عاشق نیبن خه ریکی چین و بۆچی ده ژیین؟

که چی زۆر جاریش ئه و عیشقه قور به سه ری خاوه نه که ی ده کات، ئه گه رچی له ئه و پهری مه کان و زانستدا بی، ئه وه تا شیخی سه نعان له گه ل ئه و هه موو زانست و پله عیرفانییه ی هه یبوو، بۆ کچیکی گاور زونناری له پشتی به ست و پشتی له که عبه کرد و رووی دایه کلیسا! ئه گه ر هیممه تی مه عنه وی شیخی گه یلانی نه بوایه به کافری سه ری ده نایه وه.

عیشق هه رگیز پیناسه ناکریت، ئه گه رچی به قه ده ر پانایی گۆی زه وی شتی له سه ر نووسراوه، له وانیه

تاكه شت بيت هينده مرؤف بؤى عهودال بووه، بهلام
نهگه يشتوتته يهك پيناسهى تهواو و كووك و بئ
كه موكورى.

عيشق، يهك نيشانهى زؤر زهقى ههيه بؤ ناسيينهوه،
ئەويش ئەوهيه: هەر كات مرؤف عاشق دهبيت، ئەو
عيشقه دونياى بؤ جوانتر دهكات، ژيانى بؤ جوانتر
دهكات، رؤح ناسك دهبيى و دهبزوى.

عيشق وهكو قىبلهى دل دادهنرى، بؤيه كاتى به
پاساوى ههوهس و غهريزه و ههز و ويست، عيشقت
نیشان بدهن، ههله خهله تىي، چونكه عيشق پاك و
ئاسمانيه، لى ههوهس پيس و كاتى و جهه نه ميه.
زؤر كهس ئەمرؤ لافى عاشقى ليدهدهن بهلام بؤ
سهربهخت كردن ژماره كه داده بهزى.

زامدار قادرى

۲۰۱۹-۷-۲۸

پیش چوونه ژوور

زۆرن ئەوانەى نووسین و دێره‌کانیان بە ناوی (عیشق)
دەپرازیڤنه‌وه، وه‌لى کاتى دەیانخوینینه‌وه، دەبینین
مەبەستیان لى ئەوینىكى بەرژوهندخوازه و، بو
ره‌گه‌زى به‌رانبه‌ر نووسراوه.

له دنیای مەعنه‌ويدا، عیشق هه‌ستىكى ره‌هاى
له‌ززه‌تبه‌خشه. تىكه‌لبوونه له‌گه‌ل رۆح. په‌یوه‌ندى دوو
فه‌زایه. قولبوونه‌وه‌یه به‌نیو ناخ. دۆزینه‌وه‌ى حه‌قیقه‌تى
ره‌هایه. به‌رزبوونه‌وه‌ى بالایى خوده. شه‌ره‌فمه‌ندبوونه
به دیدارى دۆست.

عیشق، هه‌ولدانىكه بو گه‌یشتن به دنیایى چالاک.
یه‌کبوونه له‌گه‌ل په‌روه‌رىنى مه‌زن، بو‌یه لافى عاشق
بوون كه‌سىك لىده‌دا، رىبوارى رىگای ئەوین ییت،
نه‌وه‌ك برسپیه‌كى تیرنه‌بوو!

تەي كۈردى رېگايە بە رەزا و زوھد و ھەژارى و
ئارامگىرى و ئەوين، تا دەگاتە دوا مەنزلى، سەفا و
نەمرى.

رەبىتى عارىفان بە ھەزرەتى پەرۋەردگار ھېندە زۆرە،
كە بە نەرمى لە سوچىكى خەلوەدا بە نىدائىەكى نەرمەوہ
دەلېن: خۆشمەدەوئى! عارىفى عاشق، چ باكى بە
ئاگرى دۆزەخ و، خۆشى و سېروورى بەھەشتەوہ نىيە.

ئەو سالىكە و ئەمرى پېكرائوہ بەندائىەتى بكا، ئەوئىش
دەيكا، سالىكى سىنەساف و سوڧى، لەبەر شايستەيى
و عىشق، خوداپەرستى دەكا. ئەو خوداپەرستىيەى ئەو
سەرەپاي بە جىگەياندى ئەركى بەندائىەتى چىژبەخش
و ئاسودەيشە، كەسانى و ھەا ئەوئەندە بەعەزەرت
شەوى تارىكن بۆ موناجات و رازى پەنھانى ھېندە
عەودالى رۆژى رۈوناك نىين. دەگېرنەوہ عارىفانى زوو
زۆر كەيفخۆش دەبوون كە زستان دەھات، دەيانگوت:
شەوانى زستان دريژە، تېر خوداپەرستى و دوعا و

موناڄات ده بيبين. هي له عيشق چ هيڙيڪ ده تواني له
شيريني خه و خه بهرت کاته وه و به ره و سهر به رمالي
ته سليم بونت بيا و دهروونت به يادي حه زره تي
دوست ناوه دان بکاته وه .

شه و که سي پرسي له خو ده رخستني په روانه شه و

ئه و وتي: ناتيگه يشتوو! ته جره به ي مهردانه شه و

هر سيا به ختاني عيشقه مه زهري نووري هودان

شه و نه بي ته ستيره مه ستورن، به که م مه روانه شه و

(مه حوي)

عاريفان شه و بو خودا په رستي و نزا هه لده بڙين،
چونکه نه ويني خويان ده شاننه وه. وشه کانيان پرن له
په مز و کوډ، هه روه کو له روو په پري کتبه کانياندا نه وه
به ناشکرا هه ست پي ده کريت. بو نمونه، ساقی و
مه يگير به پيري ته ريقهت و شيخي ئيرشاد چوئراوه.
شه راب به نيشانه ي نه وين و موحيهت ده شوبه يت و،

ئەو شەرابە لە زىكرەكانيان دەيانباتە حالەتى مەستى
و پرووى دۆستيان لە ناخدا تەجالا پى دەكات.

مەينۆش چوینراوە بە سالىك و دەرویش، بادەنۆشان
ئەو دەرویشانەن فەنادەبن لە كۆرى زىكرەكانيان.
تەكیە و خانەقاكانيان هیناوەتە شیوەى مەيخانە و،
ئەویان بە جىگای بادەنۆشان داناوە.

سالىكانى رى خویان بە پرووكەش سەرقال نەکردووە
تەنانت ماھىيەتى عىرفان خۆى لە خۆیدا زانىنى
راستەوخۆى پەيوەندى قەلبىيە، زانىنىكى رەھا و
گشتگىر، راستە خودى عىرفان و عىشق زانىستىكى
تەجرووبى گشتگىر نىين، بەلكو تاقىکردنەو و تەى
کردنى رىگایە و مەعنەویاتە، كە لە رىگای ھەستى
شەشەمەو بەئەنجام دەگات، بەلام بەھۆى ئەو
كارىگەرىيەى لەسەر عاشق بەجى دىلى لە ھەمو
مادىياتىك مەوجودترە و ھەوجە بە ئەنگوشتى
سەلماندى نىيە.

زۆر جار پرسىيار ده كرىت، ئايا عىرفان زانسته؟

بىگومان ئەو زانسته نىيە كە ئىمە ئاشناين، چونكە
زانست پشت بە پىنج ھەستە كە دەبەستىت، بەلام
عىرفان پشت بە ھەستى دوواى ئەو پىنچە دەبەستىت
كە پىي دەلپن (ھەستى شەشەم) ئەوئىش برىتتە: لە
قۇناغى بوونەوھى چاوى بەسپىرەت و دل، ھەر كاتىك
لە تائىفى روى كەوتنە ئىش ئىدى روى عاشق
ھىندە ئالودەى نان و ئا و نابى، ئەگەر جاران نانى
دەخوارد بۇ ژيان ئىستاكى نان دەخوا تا بىكاتە نور،
ئەو روى ئولقەت بە روى ترەوھ دەگرى و جار واىە
سەفەرى دونىاي بالا دەكا بى ئەوھى جەستە خەبەرى
ھەبىت.

مورىد بۇ ئەو قۇناغە بەرز و بالايانە پىويستە
قۇناغەكانى زانستى تەسەوف پەلە بەپەلە بېرى،
چاوساغى عىرفانىش مامۆستايەكى تەواو شارەزاي
دەوى (شىخ، ئوستاد، پىر). پىرى تەرىقەت مەشق

پیکه‌ری خودی سالیک یان موریدانن، مورشیدی کامیل
له ریگه‌ی ئەو عیشقه‌وه موریدانی خۆیان دەلاویننه‌وه
و فیۆری سوتان و فرین و بزاونتیان دەکەن، ئەو‌ه‌تا
حه‌مدی ده‌لیت:

شیخ و ده‌رویش و مورید و زاهید و پیر و جه‌وان

گەر به‌بی عیشقت موسلمانن ئەوا من کافر

مورشیدانی ته‌ریقته‌ خۆیان ئەو ریگه‌یان ته‌ی
کردوو و ده‌توانن موریدیک بکەن به‌ کەس (انسان
الکامل) ئەو مرۆقه‌ی بتوانی له‌سه‌ر پیتی ئیمانی خۆی
بوه‌ستی و ئیمانی شه‌ودی به‌ده‌ست بیتی، یه‌که‌مین
ده‌رسی مورید به‌ خۆشه‌ویستی ده‌ست پی ده‌کا، دوا
قوناغیشی فه‌نایه‌، فه‌نا: تیکلبوونه‌وه‌یه‌ به‌ روحی
ئه‌قده‌س، گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو ئەو کاته‌ی هیشتا ئاده‌م
سه‌رپیچی خودای نه‌کرد بوو. ئەو سه‌فه‌ره‌ سه‌خت و
ناره‌حه‌ته‌ کەسی خۆی ده‌وی و هه‌ر به‌ قسه‌ خۆشه‌،
سالیکی ئەو رییه‌ شه‌ونخونی و ئیش و ئیشی عیشقی

له ئەستۆیه، جاری وایه له سیبهری خۆی بیزار دەبی،
وهها سهفهريک پيويستی به زاخاو و ورده شیرینییه
ئەم کتیبه‌ی بهر دەستت ئەو مشتومالەیه بۆ لابردنی
ژهنگی دل نوسراوه‌ن هه‌ناسه‌یه‌کی ئومیدبه‌خشه بۆ
سالیکان و عاشقان، ئە‌ی ئەوه‌ی دل‌یکت هه‌یه و پیت
خۆشه‌ بۆگه‌ن نه‌بی و زیندوو بی، نازایانه و به‌تالوکه
باوه‌شی مه‌حه‌به‌ت و ته‌سلیم بوونت بکه‌وه و
به‌گریانه‌وه هاوار بکه‌ و به‌ مه‌عشوقت بلی: عاشقانه
دیم .. عاشقانه دیم.

ئەو شەوھى مانگى عارىفان و چراى شەوى مەستان
حەزرىتى (رابىئەى عەدەوى) لە داىكبوو، لە مالىھەيان
نە ئاگرىك ھەبوو، نە زەيتىك ھەبوو بۆ روناكى، نە
پارچە پەرۆكىك ھەبوو ئەو مندالەى پى مەلۆتكە
بەن. داىكى بە باوكى رابىئەى گوت: ھەلسە برۆ، لە
دەرگای مالى فلان بەدە و داواى زەيتيان لى بە
تاوھكو ئاگرىك بەينەو، باوكىشى چونكە پەيمانى

له گه ل خوی کردبوو داوای هیچ له خه لك نه کات، چوو
له بهردهم دهرگای ماله که وهستا و ههرچی کرد،
نهیتوانی پهیمانته کهی بشکینئی، گه پرایه وه. گوتی: نه و
ماله دهرگایان نه کرده وه. هاوسه ره کهی دهستی به
گریان کرد، باوکی پرایعه سه ری غسته سه ر پانه کانی
و بوژا. به خزمهت حه زره تی فه خری کائینات (سه لامی
خودای له سه ر بیټ) گه یشته، فه رمووی: (دلگران مه به
به بوونی نه و کچه ت، به لکو نه و کچه ت له قیامه تدا
ده بیته تکا کاری ۷۰ هزار کهس له نوممه تم، برؤ لای
حاکمی به سپره و پیی بلئی: پیغه مبه ر پیټ ده لیټ:
هه موو شه ویک تو هزار سه لاوات له سه ر من ده دا،
له پوژانی جومعه چوار هه زارت لیده دا، به لام دوینی
شه و له بیرت چوو، که فاره ته که شی نه وه یه چوار هزار
درهم بدهیته باوکی پرایعه).

کاتی به یانی باوکی پرایعه چوو له لای حاکم و
به سه ره اته کهی بو گپرایه وه، حاکم عیسا له خویشی
نه وهی پیغه مبه ر (سه لامی خودای له سه ر بیټ) یادی
نه وی کردووه و ناگاداری حالی نه وه، هزار درهمی
کرده سه دهقه و چوار هزار درهمی شی وه کو

فەرمايشته كەي شيريني دلان فەرمووبوووى دايە
دەست باوكى رابيعە. پاشان پەيمانى دا كە ھەرگيز
شەوان سەلاوات لەبىر نەكات و لەدەيدارى بۆنخۆشى
دلان (سەلامى خوداى لەسەر بىت) بدات.

(تذكرة الأولياء: ۹۳)

سه عدى شيرازى دهيفه رموو:

گوتبووم ته گهر بيى،

باسى خه مى دلّمت بوّ ده كه م،

چ بلييم؟

كاتى توّ دييت، خه ميش له دلّم ده پروات.

جاریکیان جەنابی (ئەبو فەزڵ یوسفی مەشھور بە
ئیبن نەحوی) بە جلیکی سپیەو دەچیتە نیو
قوتابخانە کە، لەوکاتەدا یەکیک لە قوتابیەکانی بە
پەرۆشییەو بەرەو پرووی مامۆستا کە دیت و قەلەمیک
و هەندیک مەرە کەبی لە دەست بوو، دەیویست
سەلامی لی بکات، بەلام قاچەکانی لەیەک دەئالین و

مه ره که به که ی ده که و یته سه ر جله سپیه کانی ماموستا.
به و په ری شهرمه زاریه وه نازانیت چی بکات و سه ری
له بهر خوی ده نیت. له و کاته دا ماموستا فه زل به هیمنی
ده لئ: رۆله که م خۆم ئه مپۆ به ته ما بووم ئه و جله
بنیرمه خمخانه و رهنگیکی دیکه ی بکه ن، چونکه جلی
سپی له من نایه ت.

به و جوړه ئه و قوتابیه ی له شهرمه زاری پزگار کرد و
نه یه یشته دلی بیشتیت.

(قصص الأولیاء: ۲۳) (التشوف إلی رجال التصوف: ۹۷)

سه‌عدی شیرازی ده‌یفه‌رموو:

ئه‌ی بای سه‌با،

سه‌لامی من بگه‌یه‌نه یار و

پی بلی

که سه‌عدی تا ئیستاش هه‌ر له‌سه‌ر به‌لین و

په‌یمان‌ه‌که‌یه‌تی!

سالحي كورى جه بهل ده گيڙي ته وه: له سهردهمى ئيمه دا
واليه كى به ريز هه بوو، به ناوى (ماليكى كورى
ئه شرف)، وه كو ههر ده سه لاتداريكي ترى ئه و
سهردهمه خه ريكي خوشييه كانى دوونيا بوو، به لام يه ك
كار هه بوو هه ميشه ئه نجامى ده دا، ئه ويش زور ريزى

له پياوچاكان و سوڤيان ده گرت. كاتى ئەو پياوه
وهفاتى فەرموو، له خەودا بينيم جليكى سهوزى جوان
و دوو بالى هەبوو، بە بەهەشتدا دەفرى، گوتىم: ئەى
مالك، خو تۆ والى و كار بە دەست بووى، هيچى وات
نە دە كرد زياتر بى له ئيمه، چون ئاوا ئەو پله و پايەت
له بەهەشت پيدرا؟

گوتى: ئەى سالىح، ئەو جەستەيهى كه دونياويست
بوو، له لاي ئيوهم جيھيشت له دونيا، بەلام ئەو روچ و
دلەى پياوچاكان و سوڤيانى خو شەويست ئيستا
له گەل ئەوانه و، له بەر خو شەويستيم بو ئەوان
پەروەردگار جەننەتى پى عەتا كردم.

(مرآة الزمان: ۷۱۶/۸)

سەعدى شيرازى دەيفەرموو:

ئەى باى سەبا

من رېگە و کوچەى يار نازانم لە کوئىيە،

خۆ تۆ ھەر دەرۆيت،

بە سەلامەت،

سەلامى منيشى پى بگەيەنە.

ئاگرىكى گهوره له شارى بهسپرا بوويهوه،
هزرتى (مالىكى كورى دىنار) پىلاو و دارعه سايه كهى
دهست دايى و له شار چووه دهرهوه، ئىنجا بهرهو
بهرزاييه كانى دهرهوهى شار هه لكشا و له ويوه سه يرى
خه لكى كرد، بينى يه كى ده سووتا، يه كى كه لوپه له كانى
كوده كردهوه، يه كى هه لدههات، يه كى مولك و مالى به

كۆلييه وه بوو، يه كى له بهر زۆرى زيڤه كانى نه يده توانى
بروات.

مالك پرووى له كه سيكى ئه وى كرد، گوتى: ئه وهى
زۆرى كۆكرد بوويه وه، تياچوو. ئه وهى كه مېشى هه بوو،
پرزگارى بوو.

ئه وهيه حالى رۆژى قيامهت رۆله كه م.

(تذكرة الأولياء: ٧٦)

سه‌عدی شیرازی ده‌یفه‌رموو:

ئه‌گهر له ئازار و ناخۆشییه‌کانی خه‌لکیدی

بنی خه‌م بیت،

ده‌ی نا‌کریت ناوت بنیین به‌نی ئاده‌م.

حه زره تی (سیری سه قه تی) به موریده کانی فه رمووه:
ده زانن کی که وتوتته ژیر تووره یی و غه زه بی حه زره تی
مه ول اوه؟

گوتیان: نه خیر قوربان، کین نه وانه؟

فهرمووی: ئەگەر بینیتان یەکی لەو سێ سیفەتە لە
کەسیکدا هەبوو، بزانی ئەووە کەوتۆتە بەر تیری خەشم
و غەزەبی پەروەردگارەو:

یەكەم / کەسیک زۆربەیی کاتەکانی ژيانی دوورە لە
بەندایەتی.

دووهم / کەسیک گالتە بە خەلکی دەکا و ئەو قسانەیان
پێدەلێت، کە پێیان ناخۆشە.

سێهەم / کەسیک غەیبەت بکات.

(الحدائق الوردية: ٦٥)

سەعدى شىرازى دەيفەرموو:

تۆ نىرخى ھاودەمى ياران و دۆستان نازانیت،

مەگەر ئەو كاتەى شەوئىك وەك من

بە داخ و ھەسرەتى عىشقەوہ

سەر بنئیتەوہ!

مه حمود چنار ده گيریته وه له باوکی، که له سالی
۱۹۱۵ له گه‌ل به ديعوززه مان سه عیدی نورسی بووه،
ده لیت: مامۆستا له کاتی جهنگی دژی رووسه کان له
به ره‌ی قه‌فقاز قاره مانانه ده جهنگا، وه رزه کesh وه رزی
زستان بوو. به ديعوززه مان له سه‌ر سه‌نگه ره کان
ده گه‌را، سه‌ره‌پای گولله‌ی چروپه‌ر، سه‌نگه ره کانی

به سه رده کرده وه ، گولله کان کاریان له و نه ده کرد، له
گیرفانی گولله کانی ده رده هیئا که بهری ده که وتن و،
فرپی ده دان و ده یگوت: ئه و گوللانه کار له موسلمانانی
راست ناکهن.

(دوا هه مین شایه ته کان: ۷)

سه عدی شیرازی دهیغه رموو:

دهردی نیو عیشق

له تهن دروستی چه ند قات خوشتره.

نه داری و هه ژاری دهرویشی.

له مولکی هه موو بوون خوشتره!

نزیکه کانی خه یانه تیان لیکرد، لیاندا، فریاندایه نیو
بیر، درۆیان بو هه لبه ست، به پاره یه کی که م
فرۆشتیان.

دوایی بوختانی پیکرا، زیندانی کرا، دژایه تی کرا، له
کو تایی بووه عه زیزی میسر، ئه وه حه زره تی (یوسف)
بوو. پهروه ردگار ئه و ناخۆشیانیه ی هینایه پیش، تاوه کو

له ده‌ستبه‌کاربوونی وه‌کو عه‌زیزی میسر سوودی لئ
وه‌گریت.

بیخه‌م به، په‌روه‌ردگار هه‌میشه باشتی بۆت داناوه،
ته‌نیا ئارام بگره.

سەعدى شيرازى دەيفەرموو:

كۆمەلى خوازىارى خۆشى دونيان،

كۆمەلى خۆشى داروۆژيان دەوى،

ئېمەش تەنيا نەبىت،

ئارەزوومەندى دىدارى تۆين!

پیره پیاویك كه حالى (مه جنونى عامرى) ده زانى، له
مه جنونى پرسى: ئه رى مه جنون تو بو له ئاوه دانى
پوشتى و سه حرات كرده گوشه نشینی خوت؟ تو
نازانی خهريكه شیت بیت!

مه جنون وه لامى پیره میرده كهی دایه وه: ئه ی مامه پیره،
تو بو یه خه ی منت گرتووه و سهر ده خه یه سهرم، برؤ

گەردنى لەيلا بگره و پىيى بللى بو ئەوهنده جوانه. شىتى
من ئوبالى به گەردنى جوانى لەيلاويه.

(المشوق الحقيقى: ٢٢٨)

سەعدى شيرازى دەيفەرموو:

ئارەزوو دەكەم

مۆمئاسا

لە بەرانبەر رووى تۆدا،

سەراپا بسوتىم.

نە سەر بمىنىت،

نە دەست و پى!

سەيرى عىشق لەو دەدايە رېڭاكانى زۆر پېچاوپېچن، تۆ
سەيرى مەزھەرى مەزنىكى چوارشانە دەكەيت، كە بە
رۆستەمى زال دەچىت، كەچى دواى عاشق بوونى
چۆن دەبىتتەو مەندال و بۆ عىشقىك ئامادەيە گاگۆلەي
بەردەم مالى حەزرەتى مەعشوق بکات! ياخود
لاسارېكى پر لە قين، چۆن دەبىتتە زاهيدىكى

گۆشه نشين و تهريقه تي عاريفاني مهولاپه رست
ده گريت. كه وايه عيشق وهك چۆن له ززهت به خشي
ئيمان، ئاواش ده توانيت بيته ده رگاي كوفر و شهوقي
ئيمان له دل ده ربكات، چونكه عيشقى ئه مسه رهيان
به رژه وهندي خوازه.

گوتيانه بايه زيدي بوستامي: پيناسه ي عيشقمان بو
بكه؟

گوتى: عيشق ئه وهيه، زۆرى ئه وينى خۆت به كه م
بزانيت به رانبه ر ئه و.

كه مى ئه وينى ئه ويش به رانبه ر به خۆت، به زۆر بزانيت.

(تذكرة الاولياء: ٥٤١)

سەعدى شيرازى دەيفەرموو:

نازىم تۆ چى مەرۆڧىكىت!؟

ئەوئندە قىسەت شىرىنە.

ئىستاش بۆم نەزانرا.

ئايا تۆ بە مىندالى شىرت خواردووە لە مەمكى

دايكت، ياخود شەكر!

پرسیاریان له قوتبی عاریفان حهزره تی (سیری
سهقه تی) کرد: قوربان چ کاتیك مروف دهزانیٹ بهره و
خراپه دهروات، تاوه کو بتوانیٹ ئیدی خوئی چاك
بکاتهوه و ریگا که بگریتهوه؟

فهرمووی: رۆله کانم هر کاتیك مروف له دلی ناخوش
بوو، که قسه یه کی ره ددرایه وه و، پیی و ابوو نابی

قسهی نه و ره د بکریته وه، نه و کاته با بزانیّت به ره و
خراپه چووه و، کاتی ته وبه و په شیمانیه.

(الحدائق الوردیه: ٦٥)

سەعدى شيرازى دەيفەرموو:

خۆشى بەو دەرد و نەخۆشپەي توشم دەبيت،
لە كاتى حەزرەتى يار بيت بۆ سەردان و
هەوالپرسينم.

منى دەردەدار بۆ دەردىكى ئاوا، ھەرگيز
ئارەزووى دەرمان و چارەسەر ناكەم!

دەگىرنەوۈ ھەزرەتى (جەغفەرى سادىق) رۇژىك بانگى
مورىد و خۇشەوستانى دەكات، پىيان دەلىت: وەرن
با گىت و پەيمان بدەين لەگەل يەكتەر، ئەگەر لە
قىامەت يەككىمان چوۋە بەھەشت، شەفاعەت بۇ
ئەوانى دىكەمان بىكات.

گوتیان: حاشا له مهقام و پوتبهی توئی مهولای
نوممهت، تو باییرهت هزرهتی فخرولبه شه ره،
باییرهت شه فیعی هه موو نوممهت، چ حاجهتت به
شه فاعهتی ئیمه ی گونا هبار نییه!؟

ئیمام جه عفر دهستی به گریان کرد و گوتی: سویند
به پروهردگار به و هه موو گونا هه وه شه رم ده کهم له
قیامهت سهیری رووی باییره م بکه م.

(تذکره الأولیاء: ۴۲)

سه عدى شیرازی دهیفه رموو:

روژی گوتت، شهویک زور دلخوشت دهکهم و،
لهو هموو خهم و تازارانه تازادت دهکهم!

تهی نه تبینیوه چهندان شهو تیپه رین،

کهچی تو لهو پهیمانهی پیتدا بووم هیچ لهیاد
نهما.

له عاریفیکیان پرسى: بۆچی نه سیمی سه حه رى نوئى
به یانیان ئه وه نده خو شه و دلگیره؟

عاریفه که فه رمووی: ئه و نه سیمه بۆیه هینده پاکه،
چونکه هه ناسه ی دوور و وه کانی تیکه ل نه بووه.
دوور و وه کان نایه ن بۆ نوئى و بیداریش نین بۆ نوئى
کردن.

(همسات النورية: ٢٦٦)

سەعدى شىرازى دەيفەرموو:

دەمىك لەگەل دۆست بىت لە خەلوت،

باشترە لە سەد سالى خووشى لە نىو خەلكيدا.

من ئازادىيم بۆ چيه؟

كە لەگەل يوسف لە زىنداندا بەم!

كەسىك خەبەرى بۆ مەولانا ھىنا و پىڭوت: قوربان
شەمسىم بىنى!

مەولانا ھەلىستا و گشت جلوبەرگە كانى بەرى
پىبەخشى.

به مهولانايان گوت: نهوه درۆزنه و درۆ دهكات
شههسي نهديووه، بو نهوهنده جلو بهرگهت پي
بهخشي؟

مهولانا گوتي: خو دهزانم درۆ دهكا، بويهش نهوهندهم
له بهر درۆكه ي پيدا، گهر راستي گوتبا گيانم
پيده بهخشي.

(فيه ما فيه: ۱۱۷)

شىخ عبدولقادى گەيلانى دەيفەرموو:

ئەي خەلكىنە ھەلەكان بقۆزنەو و دەرفەتى
ژيان لە دەست مەدەن.

خۇتان بۇ قىيامەت دەولەمەند بگەن.

مادەم دەرگاي ژيان تا ئىستا كراوھىە، فرىيى
بگەون، بەم نزيكانە ژيانتان بەروو دا دەخرىت.

جاریکیان سولتانی تهریققت حهزرهتی شیخ (حسهنی
بهسری) چووہ سہردانی قوتبی زہمان و قوتابی خوئی
حہزرهتی (حہیبی عہجہمی) و لہلای میوان بوو. به
ئادابی ئەو زہمانہش حہزرهتی حہیب ہندیك
ہہریسہ و خوئی نامادہ کرد و ویستی بیہینیتہ پیش
ماموستا و شیخہ کھی. لہوکاتہ لہ دەرگا درا، ہہژاریك

بوو داواي خيړى ده كړد، حەبیب كاتى زانى هه ژاره،
قاپه هه ريسه و خوښه كەى پيدا و، هه ژاره كە روشت.

شيخ حەسەن رووى له شيخ حەبیب كړد و گوتى:
ئەى حەبیب، دەزانم تۆ عابيدىكى زۆر گه وره يت،
به لام خوژگه زانستيشت ده بوو، ئەى نه تزانى خواردن
بدرېته ميوان ئەولاتره وهك له غەيرى ئەو، ناشبى له
پيشى لابرېت تاوه كو تۆزىكى لى نه خوا؟

حەبیب بېدەنگبوو. تۆزىكى پېچوو غولاميك هاته
ژووره وه و، سينيەك خواردى زۆر به له ززه تى هه لوا و
ههنگوين و نانى گهرم له سه ر بوو، له بهرده مى دانان.
پاشان ٥٠٠ دره مى دايه ده ستى شيخ حەبیب و
گوتى: ئەوه دياريه. شيخ حەبیب له گەل شيخ
حەسەندا ده ستيان كړد به خواردن، كاتى خەرىكى نان
خواردن بوون، شيخ حەبیب رووى كرده هه زره تى
حەسەن و فەرمووى: قوربان دەزانم تۆ شيخى من و
زاناي به رزى ئيمەى، به لام خوژگه تۆزىك يه قينى
ته واوت هه بووايه به هه زره تى هه ق.

(تذكرة الأولياء: ٨٤)

شیخ عبدالقادر گیلانی دہیفہرموو:

تہی رۆلہکەم

تہوہ بزانیہ،

ہاورپیہتی کہسانی خراپہکار، دہتخاتہ گومانی

خراپ بہرامبہر کہسان چاک و باش.

مەردى لى پىاوه مەردەكانى تەسەووف، ھەزرەتى
(ئادەمى كورى ئەياس) لەسەرە مەرگدا بوو، بە پارچە
قوماشيك داپۆشرا بوو. خەرىكى قورئان بوو تاوھ كو
خەتمى كرد. پاشان فەرمووى: يا رەب خۆ من ھەر
تۆم ھەيە، بە ھەقى ئەو عىشق و ئەوينەى من بۆ تۆم

ھەيە، دەبىي لەم كاتى مردنەمدا نەرموونيان بيت
لەگەلم.

من ھەموو دەم ئومىدەم بە مېھرەبانى تۆ ھەبوو،
وہفای تۆم ھەميشە لەبەر چاۋ بووہ بۆ ئەو رۆژەم. من
ئومىدىكى زۆرم بە تۆ ھەبوو. ئىنجا گوتى: (لا الہ الا
اللہ) و گيانى موبارەكى سپارد.

(التاریخ بغداد: ۲۹/۷) (جامع العلوم والحکم: ۴۸۶)

شيخ عبدولقادرى گهیلانى دهیفرموو:
لهو كهسانه مهبن ئاموژگارى خهلك دهكهن,
خوشيان ئاموژگارى وهرناگرن,
كاتيكيش شتيكى باش دهبيستن, كارى پى
ناكهن.

ده گپڼه وه له (عهونی کوری جه ریر) که ده یگوت:
گویم له باوکی خوّم بوو ده یگوت: هه میسه کاتی
حه زره تی (سه له می کوری دینار) میوه یه کی ده بینی، له
دله وه تامه زرویی خواردنی بوو، به لام هه رگیز
نه یده خوارد و خوئی لی به دوور ده گرت،

له سه رځو ييه وه ده يگوت: نه ي ميوه ي څو شتام، پشټ
به خودا گه يشتني من و تو با له به هشت بيت.

(صفة الصفوة: ٣٥٥)

شىخ عەبدولقادرى گەيلانى دەيفەرموو:
خەلكىنە ئاگادرا بن دىنتان بە چوار شت زاىەع
بووہ :

بەكەم: كار ناكەن بەوہى دەيزانن.

دووہەم: كار دەكەن بەوہى كە نايزانن.

سەيپەم: ھەول نادەن بو فەيربوونى شتەك كە
پتويستە بيزانن. بەو ھۆيەوہ بەنەزانى دەمىننەوہ.

چوارەم: رېنگرى لە خەلكى دەكەن بو فەيربوونى
زانستەك، لەكاتىكدا خۇتان نايزانن.

چراي پۇشنى عاريفان، مهولاي موريدان حهزرهتى
(ئىبراهيمى كورپى ئەدھەم) لەگەل چەند دۆستىكى
بەرپى دەكەون بۆ سەفەرىك، دەگەنە شوئىنىك،
مزگەوتىكى چۆل دەبينن و دەچنە نىويەو، مزگەوتەكە
هيچ دەرگايەكى پىوئەنەبوو، كاتى ويستيان بخەون
گشتيان خەوتن، تەنيا ئىبراهيمى ئەدھەم نەبىت

هه‌لسا و چووو به‌ردهم دهرگاكه و له شوئینی دهرگاكه
تاوه‌كو به‌یانی له‌وی وه‌ستا.

به‌یانی كاتی دۆستانی له خه‌و هه‌لسان بینان
وه‌ستاوه، گوتیان: ئه‌ی ئیبراهیم بۆچی وه‌ستاویت؟

ئیبراهیم گوتی: براینه، شه‌و ترسم هه‌بوو له‌و
سه‌رمایه، ئیوه سه‌رماتان بیّت، بۆیه هه‌لسام و
له‌جیگای دهرگاكه وه‌ستم.

(التبصره: ۳۰۱/۲)

شیخ عەبدولقادی گەیلانی دەیفەرموو:
بە دڵسۆزییەوێ کارەکانت ئەنجام بدە،
سەیری پووکەشی کارەکانت مەکە.
پەروەردگار تەنیا ئەو کارانە وەر دەگرێت،
لەبەر پەزنامەندی ئەو ئەنجامت داوێ ، ئەوەک
لەبەر خەڵکت بوویت.

له يه كئيك له گونده كانى نزيك شارى رهى، شىخ (ئەبى
حه سه نى ئەن تاكى) نزيكه ي ۳۰ كه سى له موريدانى
عاشق به پهروه رد گارى له لايوو، هه ندى كوليتره يان بو
خواردن لايوو، له كاتيكدا به و چەند كوليتره يه تير
نەدەبـوون، عاشقانى مهردى خودا هه لسان
كوليتره كانيان هه موو پارچه پارچه كرد و له ناو قاييكيان
دانا و چراكه يان كوژانده وه، بو ئه وهى بى شهرم كردن

شيخ عبدالقادر گيلانى دهيفهرموو:

سوربوونت لهسهر دونيا،

لهلاى خودا و خهلكيش ئاورووت دهبات.

چهند سهيريت تو رزقى دونيات دهويت،

ئهگهر به كهمبوونى ئيمانيشت بيت!

سۆفیه کی دلروون و عاشق هه بوو، چاوه کانی کویر
بوون، دهست و قاچی گۆج بوون، هه موو لاشه ی
به لهك بوو، سه ری رووتابوو. هه میسه ده یگوت:
(حه مد و سه نا بو ئه و پهروه ردگارهی نیعمه ته کانی
ئه وه نده پیدام، به که سی دیکه ی نه داوه، ههروه ها
فهزل و گه وره یی منی به سه ر خه لکی داداوه)

جاریك پیاویك به لایدا تیپه‌ری، گوتی: نیعمه‌تی چی
پی داوی؟ شهل و کویر و گۆج و که‌چه‌ل!

سؤفییه که گوتی: وس به هه‌شبه‌سه‌ر، ئە‌ی ئە‌وه
نیعمه‌ت نییه، زمانیکی دهم به‌زیکر و، دلیکی
سوپاسگوزار و، لاشه‌یه‌کی ئارامگری پیتداوم!

په‌روه‌ردگاری پر له ئە‌وینی من، له‌وه‌مووه نیعمه‌ته
زۆرتر پیتداوم، سوپاسگوزار و حمدو سه‌نای پی
پایانت ده‌که‌م، ئە‌گه‌رچی ئە‌و خه‌لکه‌ نازانن
نیعمه‌ته‌کانیان بژمیرن.

(موسوعه‌ قصص السلف: ۲۱۷)

شىخ عبدولقادرى گەيلانى دەيفەرموو:
دووروو ھەرگىز بانگى خەلك ناكات بۇ لاي
خودا, بەلكو بۇ لاي خۇي بانگيان دەكات,
ھەمىشە داواي خۇشيبەكانى ژيان دەكات و,
ئارەزوۋى دۇنياي گەلى زۆرە.

ئەبو عەلى مېمشاد دەلىت: كۆتۈرۈكى نېرىنە كەوتبۈۈە
داۋى خۆشەويستى كۆتۈرۈكى مېيە و لەسەر گومەزى
مالى حەزرەتى سولەيمان (سەلامى خوداى لەسەر
بېت)، بەلام ھەرچەندى دەيگرد كۆترە مېيە كە روۋى
پى نەدەدا و ۋەلامى داۋاكەى نەدەدایەۋە، بۆيە كۆترە
نېرە كە گوتى: تەنيا لوتفى عىشقت روۋ لەمن بىكە،

ئەگەر ھەز دەكەي ئەو گومەزەي ھەزرەتى
سولەيمان بۇ سەراوین دەكەم.

گەرەمان سولەيمان كە ئەوہى بیست، بانگی كۆترە
نیرەكەي كورد و گوتی: ئەي كۆتر ئەو قسەيەت بۇ
كرد، ئاخر خۆ تۆ ئەو كارەت پئی ناکریت؟

كۆترەكە گوتی: ئەي مەحبوبی پەروردگار (سەلامی
خودای لەسەر بیست) عاشقان كەي لپرسینەوہیان
لەسەر قسەکانیان لی كراوہ؟

ھەزرەتى سولەيمان فەرمووی: راست دەكەيت.

(الرسالة القشيرية: ۵۵۰)

Tanam

شیخ عبدالقادی گیلانی دہیفہرموو:

ہر کہسیک دہرگای خودای لہ دست دا و،
لہ دہرگای تہوی نہدا، تہوہ لہبہر دہرگای
خہلک دہکہوئیت۔ ہر کہسیکیش خودای
گہورہ پرحمی لہگہل بکات، تہوا دہرگای
خہلکی بہ پوودا دادہخات۔

ئەبوبەكرى كورپى عەياش گوتى: لە تافى لاويدا،
پياويك نامۆزگار يىهكى كردم، گوتى: ئەي پياو،
هەتاوھكو لە دونيا توانات ھەيە، ھەول بەدە خۆت لە
كۆيلەيى بوونى قيامەت رزگار بکەيت، چونکە كۆيلەيى
قيامەت ھەرگيز رزگار بوونى بۆ نيە و شەرمەزار
دەييت. ئەبوبەكر گوتى: سويند بەوھى گيانى

هه موومانی به دهسته، فه رمایشته کانی ئه و پیاوه به پریزه
هه تاوه کو ئیستاش له بیرم نه کردوه و له یادم ناچن.

(جامع العلوم و الحكم: ۵۶۳)

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تایبەت بە کتیب و بابەتی جیاواز ♥

Queen city

شاری شارن

شاریک تایبەت بە کۆمەلگایەکی جوان

له لایەن ئاقان بەهجهت کراوه به pdf

بۆ خوینەرەن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ پراو بوچون و پسیار بۆ کتیب مەینیرە!

@tanyahaji22

ئەکاونت!

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

شیخ عبدالقادر گیلانی دہیفہرموو:
مال ویران! قورٹان لہبەر دەکەیت و کاری پێ
ناکەیت، فەرموودەى حەزرەتى
خۆشەویست(سەلامى خودای لەسەر بیئت)
لەبەر دەکەیت و، کاری پێ ناکەیت. بەراستی
تۆ مالت و پیرانە تێ ناگەم ئەى بوو چ شتیک
لەبەرت کردوون؟ بوچی وا دەکەیت؟

جاريك يه كئي له شيخه به رزه كاني عيرفان به يه كييك
له كۆلانه كاندا تيپه پرى، له و كاته سه گيكي گلاويش
به لايدا تيپه پرى، شيخ هيچ خوي تيك نه دا و، جله كاني
كۆنه كرده وه بۆ ئه وهى پيس نه بيت. يه كئي له موريدان
گوتى: قوربان، له بهرچى خوت له و سه گه نه پاراست،
نه بادا جله كاني گلاو كردبايت؟

شیخ فەرمووی: ڕۆڵە ی خۆم، ڕەنگە ئەو سەگە لە
ڕووکەشدا پیس بێت، بەلام من لە ناخیدا بەو شیوەیە
نایبینم، ھەموو شتێک کە ئاشکرا دیارە، ناوەخنیکی
خۆی ھەیە. ئەو بزانە ئەوھی ئەو سەگە لە ڕووکەشدا
دیارە کە گلاو، ناخی من ھەمان گلاوی تێدایە، جا
چۆن لەبەری ڕابکەم!

ئەگەرچی پیسییەکانی ناخت کەمیش بن، بەلام ئەو
پیسییە لە سەد گلاوی ڕووکەشی خراپترە.

(منطق الطیر: ۲۲۸)

حافزی شیرازی دهیفرموو:

من تهو دهمهی لهسه ر کانی تهوینت، دست
نوئیزی عیشقم شوست،

له هموو بوون و نه بوونیکی تهم جیهانه
دهستم شوشتهوه.

پیاویك هاته لای خه باتگیږی سه ر کرده (قوته یبهی
کوری موسلیمی باهیلی) و سه لامی کرد و چند
کاریکی هه بوو، رووی له قوته یبه کرد و دهستی به
قسه کردن کرد. ناگادار نه بوو نوکی شمشیره کهی له
په نجهی پیی قوته یبه چه قی بوو، خه ریکی قسه کردن

بوو، له ولارهش خوین له په نجهی قوته یبه ده چوړا ،
کاتی له قسه کانی ته واو بوو، بانگی خزمه تکاریکی کرد
و پارچه یه ک قوماشی داوا کرد و خوینه کهی پاک
کرده وه.

خزمه تکاره کهی گوتی: قوربان، ره حمه تت لی بی،
بوچی نه تگوت شمشیره کهی لابیات، خو خوینی لی
ده چوړا.

قوته یبه فهرمووی: ئاخر چوون قسه بکه م، ده ترسام
له بهر خوینه که قسه کانی بپریت و پیوستیه کهی
نه لیت.

(موسوعه قصص السلف: ۱۶۸)

حافزی شیرازی دهیغه رموو:

تا ته بهد نامری،

ئهو که سهی

دلی

به عیشق زیندووو!

مههدی کوری سابق ده‌گیږیته‌وه: جاریکیان برازایه‌کی
حه‌زره‌تی (موحه‌مه‌دی کوری سوقه) هاته‌لای
موحه‌مه‌د و پیویستی به شتیك هه‌بوو، داوای لیی کرد
پیی بدات. له‌وکاته موحه‌مه‌د ده‌ستی به گریان کرد و
فرمیسك به خور له‌چاوه‌کانی ده‌باری، برازاکه‌ی پیی
گوت: نه‌ی مامی به‌ریژم، سویند به‌په‌روه‌ردگار گهر

زانىبام له بهر ئه و پيويستيهى من ده گرييت، هه رگيز
داوام لى نه ده كرديت.

موحه ممه د گريانه كهى وه ستاند و گوتى: برازاي
شيرينم، به خودا بو ئه وه ناگريم، كه داوات لى كردووم
، به لكو بو ئه وه ده گريم، پيش ئه وهى پيويستت پيى
بيت و داواى بكهيت، بوچى خوّم پيشكه شم نه كردى
و بوتم نه هينا، ليگه رام تاوه كو خوّت هاتى داواى
بكهيت، به راستى ئه وه گرياندمى.

(صفة الصفوة: ٥٦٩)

حافزی شیرازی دهیفه رموو:

کیشهی خه لکی ئه وهیه،

همیشه سهیری جله دراوه کانی یوسف
ده کهن،

که چی

هیچ کهس

دلی سووتاوی زوله یخا

نابینیت.

ئەبو ئوسامە گوتى: جاريكيان چوومە مالى
(موحه مەدى كورى نەزر)، بە شيۆەى رووخسارى و
هەلسوكەوتى گومانم كرد پيى ناخۆش بيت، كە
چوومە تە لاي، پيم گوت: ئەى موحه مەد، دەليى بيت
ناخۆشە كەسيك بيتە لات و، پيت خۆشە بە تەنيا بيت؟
ئەويش بە نەرميەوہ فەرمووى: بەلى.

گوتەم: باشە چۆن بېتاقەت نابیت ئەو ھەندە بەتەنیا بیت؟

گوتی: ئەبو ئوسامە، چۆن بېتاقەت بىم، كە لە خزمەت
يارىكى وەھا شيرين بىم، كاتىك فەرمووويه تى (من)
لە گەل ئەو كەسانەى يادم دەكەن، دانىشتووم و
لە گەل يانم)

(جامع العلوم و الحكم: ۱۰۰)

حافى شىرازى دەيفەرموو:

لە كۆتايىدا ھەر دەپروات،

ئەوھى

بە پى ھاتووە بۆ لات، نەوەك بە دل!

ئەبو بېشەر دەگېرپتەو: حەزرەتى مەولانا (مەنسوورى
كۆرى موعتەمەر) دراوسىيەكى ھەبوو، دوو كچيان
ھەبوو، عادەتى ئەو خىزانە وابوو لە درەنگانى شەو
دەھاتنە سەربان، پاش ماوھىك لە مردنى حەزرەتى
مەنسوور، شەويك وەكو شەوھەكانى تر ھاتنە سەربان،
لەوكاتە كچىكيان لە داىكى دەپرسى: داىھ، ئەو
دېنگەيە و كۆلەگەيە لەسەر بانى مالى مەنسوور

هه‌بوو، ده‌زانی به مردنی مهنسوور نه‌ویش نه‌ماوه،
ئهری چی لی هاتووو نه‌و کۆله‌گه‌یه؟

دایکیشی ده‌لیت: کچی خۆم، نه‌وه دینگه و کۆله‌گه
نه‌بوو، به‌لکو نه‌وه چه‌زره‌تی مهنسوور خۆی بوو، هه‌موو
شه‌وه‌که ده‌وه‌ستا و یه‌ک رکات نویژی ده‌کرد.

(صفة الصفوة: ۵۶۷)

حافزی شیرازی دهیفرموو:

خۆزگهه بهو رۆژهی،

لهه مه نزل و ویرانهیه ده پۆم!

یه کئی له سوڤییه کانی به غدا له مزگهوت دیتته دهره وه،
له وکاته دزیك نه عله کانی ده دزیت و راده کات،
سوڤییه که به دوای ده که ویت و هاوار ده کا: ئه ی دز،
ئه وه نه عله کانم پی به خشیت، بلی: قه بولم کرد، ده ی
بلی: قه بولم کرد، به لام دزه که زور خیرا راده کا و ون

دەبیّت، دۆستەکانی دینە لای و دەلین: باشە بوچی
هیندە بەدوای رات کرد، ئەو خۆ نەعلەکانی دزیویت!

ئەویش دەفەرموویت: زۆرم لا ناخۆشە لە رۆژی
قیامت، ئەو دزە بەهیننەو بەرانبەرم لەبەر جوتە
نەعلیک و، لپرسینەوہی لەگەڵدا بکەن، نامەویت
بەھۆی منەوہ توشی سزا بییتەوہ.

(شمس العارفین: ۲۹۱)

حافىى شىرازى دهىفه رموو:

قوربانى كه سىك بم،

له بهر شكوى مروف، ژيان پوچ ناكات!

قوربانى ئەو كه سه بم،

له بهر ئاوه دانكردنه وهى دلىك، خوى ويران

دهكات!

قوربانى ئەو دلە بم، هه مىشه بو

خوشه ويستى لى ده دات!

مەحبوبى پياوچاكان و پىرى دەرويشان ھەزرەتى
(عەبدولقادىرى گەيلانى) دەفەرمووئىت: جارىك لە
بياباندا بووم، تىنويەتى و برسيتى زۆرى بۆ ھىنام، لە
ھەمان كات گەرمایەكە زۆر بەتىن بوو، لەو كاتە
نوورىك بەرەو لام دەھات، گويم لە دەنگىك بوو،
گوتى: ئەى عەبدولقادىر، من خوداى تۆم، لەمپرووھ
ھەموو ھەرامەكانمان بۆ تۆ ھەلال كرد.

منیش گوتیم: بیدەنگ بە هەمی لەعنه تی. بینیم نووره که
بوو بە تاریکایی و گوتی: ئەمی عەبدولقادر، بەهۆی
پەروەردگار و بەهۆی قوه تی زانست و مەعنه وی خۆت
پرزگارت بوو، دەنا حەفتا کەسم لە دەرەجە ی ویلایەت
توشی گومرایی کردوو، ئەگەر زانسته که ی خۆت
نەبووایە، تۆشم لە خشته دەبرد.

پرسیاریان لە پیری گەیلانی کرد: چۆن زانیت ئەو
شەیتانە؟

فەرمووی: پۆلە پەروەردگاری مەزن، هەرگیز
حەرامەکان حەلال ناکات، کە خۆی فەرموویە تی
حەرامە.

(سیره الغوث الاعظم: ۲۷۵)

مەولانا دەيفەر موو:

خۆشەويىستى لەسەر لاپەرە نانوسرىت، رەنگە
بە تىپەر بووبى زەمان بسرىتتەو. خۆشەويىستى
لەسەر بەرد ھەلناكەنرى، رەنگە ئەو بەردە
پۆژىك بشكىت. بەلكو خۆشەويىستى لەسەر
دل دەنەخىنرىت تاوەكو بۆ ھەمىشەيى
بمىنىتتەو.

عومرانی کوری موسلیم دهئین: ههمیشه کاتن له لای
حه زره تی (سویدی کوری غه فله) باسی خه لکیان
کردبایه و بیانگوتایه، نه وهنده یان دایه فلان کهس،
یان فلان کهس بوو که یشته نه و پله و پایه، یان فلان
کهس نه و شوین و پله و پایه یان پیندا، (له کاتن سوید
زور شایه ن تر بوو به وهی پله و پؤستی پین بدهن)

که چی چه زره تی سوید زه رده خه نه یه کی ده هاتی و
ده یفه رموو: جا ئیمه چیمان داوه به و شتانه، من نانه
ره قه یه ک و هندی خویم هه بی ئیدی به سمه.

(صفه الصفوه: ٤١٣)

مهولانا دهيفهرموو:

نیشانہی پیاوی ئیماندارم پیت گوت، کاتئ
مہرگ رووی تی دہکا، پیکهنین لہسہر
لیوانیہتی.

بە ھەزرەتى (مالىكى كورى دىنار) يان گوت: تۇ
زاھىدى بەراستى؟

مالىكىش بە شەرمەو ھە گوتى: واى لە خەلك كە دەلىن
مالىك دونيا نەويستە، كوا مالىك زاھىدە؟! لە كاتىك
مالىك جوبەيەك و دەستى پۆشاكى ھەيە، بەلكو دونيا
نەويستى ھەكو ھەزرەتى (عومەرى كورى

عبدالعله زیزه، هه موو دونیا به ره و پرووی هات و چووو
پیشوازی، به لام نه و وازی لی هیئا و پشتی لی کرد.

(سیر اعلام النبلاء: ۱۶ / ۱۶۴)

مهولانا دهيفهرموو:

تهوانه‌ی عاشقن زور کزی و بی‌دهنگی
هه‌ناسه‌یان دیت، ته‌نیا په‌روه‌ردگار خوئی
ده‌زانیت عاشقان چی ده‌لین.

پياويك ماويهك هاورييه تي و دوستايه تي له گهل
هزره تي عاشقدوست (ئيبراهيمي كوري ئه دههم)
کرد، قهدهري خودا وهها بوو، دهبوايه له يه كتر
جيابينه وه، بويه پياوه كه هاته لاي و پيي گوت: ئه گهر
ههر كه موكووريه كت له مندا بيني پيم بلي تاوه كو له
داهاتوو چاكي بكه م.

ئىبراهيم پرووى تىكرد و گوتى: ئەى براى شيرينم،
ئەوھى نەنگى بىت تاوھ كو ئىستا لە تۆمدا نەبىنى،
چونکہ رىڭاي ئىمە پرە لە موحىبەت و چاوى من ھەر
بە خۆشەويستىيەوھ تۆى بىنيوھ، ھەموو شتىكى تۆم
لە لا زۆر جوان بووھ، بۆيە من بۆ دەستىشانکردنى
كەموكوورپىيە كان دەست نادەم، گەر دەتەويىت
كەموكوورپىيە كانت بزائىت، لە خەلكانى دىكە بۆ
وھلامە كەى بگەرى.

(الرسالة القشيرية: ۵۰۵)

مولانا ديفهر موو:

پڳاي زور هه بوون بو گه يشتن به هزاره تي
حق، من خوشه ويستيم هه لب ژارد،
خوشه ويستي دهست له هر شتيك بدات پيرو
و موقه دهسي دهكات...

هه زره تی (ئیبراهیمی نه خه عی) ده یفه رموو: ئیمه پیشتی
کاتی مردوو یه کمان ده مرد و، ناماده ی به خاک سپاردنی
ده بووین، یان کاتی هه والی مردنی که سیکمان
ده بیست، چه ندین رۆژ له غه م و په ژاره دابووین و،
ناره حهت و بیتاقهت گوزه رمان ده کرد، چونکه

دنيا بووين تاكه هوکار بو يه کلايي کردنه وهی
به ههشت و دۆزهخ ته نيا مردنه.

به لام ئه و سه رده مه ی ئیستا ده بینم له سه ر
گۆرستانه کان و له کاتی ناشتنی مردوو ه کانیشتان، هه ر
واز له قسه و باسی دونیا ناهینن و، بیر له و مردنه
جه رگبره ناکه وه!

(صفة الصفوة: ۵۵۴)

مهولانا دهيفه رموو:

ناخوشي و تازاري نه فست جهنگيکه هرگيز
کوٽايي نايهت.

كۆمهلىك له خەلكى له لای پیاوی مەزن، دىوانه ئاسا
حەزرەتى (زەننونی مىسرى) دانىشت بوون، باس و
خواسى عىشق و موحىبە تيان دەکرد، لە و کاتەدا زننون
بە گالته کردنه وه رووى تىکردن و گوتى: بەسە بەس،
بىپرئەوه و بىدەنگ بن. عىشق و موحىبەت كەسىك
باسى دەكات ئەهلى بىت، نەوهك كەسانىك هەوهس و
ئارەزوویان هىشتا له دلدايه و خوۆشى دونيا له رۆحیان

داکو تراوه، دلنيا بن هرگيز نه فسيستان نهو باسانه ي
نيوه كردتان نايبيستي و تهنيا له گوئچكه كان ده چيسته
ژووروه.

(الرسالة القشيرية: ٥٤٧)

مهولانا دهيفه رموو:

يارى من خوشه ويستى تهنيا پردى نيوان من و
تويه.

هه زره تی جونهیدی به غدادی ده فهرمووی: گویم له
گولی گولخانهی سالیحان و سوڤیان، هه زره تی
(سیری سهقه تی) بوو فهرمووی: ده زانی جونهید
هه زناکه م له سه ر جیگا که م دا بمرم.

گوتم: له بهرچی قوربان گیان؟

فهرمووی: پۆله، زۆر لهوه دهترسم خهك شوینی
گۆره کهی من بزانی، ئینجا بهو هه موو گوتاههی سپری
کردوو یه تی خاك به خوئییهوه هه ئینه گری و بیخاته
دهرهوه، ئهوکاته من هه یام دهچیت و شهرمه زار ده بم.

(صفة الصفوة: ٢٤٥)

مەولانا دەيفەرموو:

بىن خۇشەويستى، ھەم وو مۇسقىقايەك
ژاوەژاوە، ھەم وو سەمايەك شىتتايە، ھەم وو
پەرسىشەكان بارگرانيە.

كۆمهلىك له خهك زۆر رقيان له شاعير و شىخى
مهزن (ئىبن فارز) ده بوويه وه، ده يانگوت: شيعره كانى
گشتى پوچ و بى كهلكه و رىايى تىدايه. بينيان له
خهودا: كۆمهلىك له خهلكى عهزاب ده دران، گوتيان:
ئهوانه كين؟

گوتیان: ئەو ئەو کەسانەن کە دژایەتی ئیبن عەرەبی
و ئیبن فارزیان دەکرد.

بۆیە بە ئیبن فارزیان گوت: بۆچی لە دیوانە کەت
سەنای حەزرەتی خۆشەویست (سەلامی خودای
لەسەر بیّت) ناکەیت؟

ئیبن فارز بە گریانەووە پارچە شیعریکی فەرموو، کە
دەلیت:

بینیم ھەرچی مەدح و سەنایە بۆ خۆشەویست،

گشتی بە کەموکوورییە و لایەق بەو نییە.

کاتیک پەروەردگار خۆی سەنای خۆشەویستە کە ی

دەکات، سەنای ئیمە هیچ چیئە لە چاوی ئەودا.

(الانتصار للأولياء الأخيار: ٤١٨)

مهولانا دهيفه رموو:

خوشه ويستی ناتوانی فيری بیت يان وهكو وانه
بيخوینیت، بهلكو خوشه ويستی وهكو
بهخششيك دیت.

ئەبو ئەحوەس دەئیت: پېشەوای عاریفان حەزرەتی
(ئىبراهیمی نەخەعی) کەنیزەکیکی زۆر ئیماندارى
هەبوو، لە شیۆهەى خاوەنەکەى حەزرەتی ئىبراهیم
دەچوو، ئەو ئافرەتە بەرپێزە هەمیشە کارىکی زۆر
موبارەکی کردبوویە پېشە، ئەویش ئەو هەبوو هەر رۆژیک
زۆر گەرما بووایە و، هەتاوەکەى زۆر بەتین بووایە، ئەو
ئافرەتە سەنگینە بەرۆژوو دەبوو.

لييان پرسى: باشى بۆچى تەنيا لەو رۆژانەدا بەرپۆژوو
دەبىت، كە زۆر گەرمن و مرۆف پييهوه نارهت
دەبىت؟

لە وەلامدا ئەو ئافرەتە سەنگينە فەرمووى: بەرپۆژوو
بوون، ئەگەر لە رۆژانى ئاسايى بمەويت بەدەستى
بەيئەم زۆر ئاسانە و نەرخەكەى ھەرزانە، چونكە ھەموو
كەس دەتوانىت بەرپۆژوو بىيت و بىكرپت. بەلام من
بۆيە ئەو رۆژانە ھەلدەبژىرم، چونكە دەزانم كپيارانى
عيشقى ھەزرەتى مەعبودى تاقانە، ئەوكاتە زۆر كەمن.

(صفة الصفوة: ٢٤٧)

مهولانا دهيفهرموو:

گهرچی من له تهزه له وه به دلخووشی و شادی
له دایکبوومه، به لام عیشق خنده و
دلخووشیه کی جیاوازی فیترکردم.

(ئەحمەدى كۆپى ھەۋارى) دەلى: بە عارىفى گەورە
ھەزرەتى (ئەبو سولەيمانى دارانى) م گوت: فلان
كەس لە خۇرا ناكەوئتە دلمەوہ و خۆشم ناوئت!

ئەبو سولەيمان فەرمووى: ئەى ئەحمەد ھەرچى
دەكەم ئەو كەسە ناكەوئتە دلى منىشەوہ، بەلام شتىك
بزانە ئەى ئەحمەد، رەنگە ئىمە كەسىكى خراپ بين و،
خۆشەويستىمان بەخۇمان و سەرسامبوونمان بەخۇمان
واى لى كردبين وا بەخراپە ببينين و نەكەوئتە دلمان،

رهنگه نهو سالج بيٽ و ئيمهش لايهق بهوه نه بين
خوشمان بوٽ!

(الرسالة القشيرية: ٥٠٤)

مهولانا دهيفهرموو:

تهوان سهرقالي خوينن، فهنابوونن، بهلام ئيمه
خهريكي بهقابوونين. تهوان خهريكي ليّداني
تهپلي جهنگن، بهلام ئيمه خهريكي ليّداني
تهپلي خوشهويستين.

هزره تی (ئبراهیمی خه وواس) ده فهرمووی: ماوه یه ک
بی ئیش بووم، پۆژانه ده چوممه سه ر پووبار بو ئه وه ی
کاته کانم به سه ر ببه م، کۆمه ئی لقی دارخورمام
لیده کردنه وه و له سه ر یه کم ده نان و شه دده شه دده م
ده کرد، وه کو ئه وه ی پی م بلین ئه وه بکه، یه کسه ر
به دده م ئاوه که م داده دا. چهن دان پۆژ ئه وه حال م بوو.

پۇڭزىكىيان بىرىم كىردەۋە و لە دلى خۇمدا گوتىم: با بچىم
بزانم ئەو شەددە دارخورمايانە بەرەو كوى پۇشتوونە؟

ئەو پۇڭزە ھىچ دارخورمايەكم شەددە نەكرد. و ياغر
ياغر بە پۇخى پرووبارەكە شۇر بوومەۋە، بىنىم
ئافىرەتتىكى بەتەمەن لە

پۇخى ئاۋەكە دانىشتوۋە و دەگىرىت.

گوتىم: داىەگىيان، بۇ دەگىرىتى؟

گوتى: پۇلە، من پىنج مندالم ھەيە، يەتىمن، زۇر زۇر
ھەزارىن، پۇڭزىك ھاتمە سەر پۇخى ئەو پرووبارە و،
بىنىم شەددەيەك پەلكە دارخورما بەستراون بەرەو
پرووم دىت، منىش بىردمە بازار و فرۇشتىم، ئەو پۇڭزە
گىشت كەلوپەلەكانى مندالەكانم كىرى، ئىدى چەند
پۇڭزىك بوو، خواردنمان لەسەر ئەو كارە بوو، بەلام
ئەمپۇ پەلكە دارخورماكان نەھاتوون.

ئىبراھىم دەفەرموۋى: دەستەكانم بەرزكردەۋە بۇ
ئاسمان و گوتىم: پەروەردگارى مېھرەبان، من نەمزانى

پینج مندال به سهر شانی منه وهیه، دهنا زۆرتەر په لکه
خورمام بۆ ده ناردن. پاشان رووم له ئافره ته که کرد و
گوتیم: دایه گیان، هیچ مه ترسه، من ئه و کاره م بۆتان
ده کرد. ئیدی له مه وودوا ههر خۆم بۆ چه ند سالیك
خه رجی خۆی و منداله کانیم دابین کرد، به فه زلی
پهروه ردگار.

(صفة الصفوة: ۷۴۹)

مهولانا دهيفه رموو:

دینی خوشه ویستی له هموو دینه کانی دیکه
جیاواز تره.

حەسەن دەلەي: كاتى شۆرەسوارى عىرفان حەزرەتى
(عەبدوللاي كورى موبارەك) لە شارى كوفە بوو، كتيبي
مەناسيكي حەجيانم لەلای خویندەو، ئەويش گوئي
شل کردبوو بۆ فەرموودە شیرينه کان، تاوه کو گەشتينه
فەرموودەيهك، نووسەر نووسیوو: بۆچوونی

عەبدوﻻﻱ كورپى موبارەكيش ئاوايە لەسەر ئەو بابەتە
و ئىمەش پىمان باشە.

عەبدوﻻﻱ گوتى: كى ئەمەى نووسىوہ؟

منيش گوتەم: قوربان نووسەرە كە نووسىويە تى.

گوتى: كوا بىھىنە، دەستى كرد بە لا بردنى ناوى خوئى
و ئەو ەندە دەستى بە شوئنە كەيدا هئنا خەرىك بوو
بدرىت، ەەر دەىگوت:

ئاخر من كىم؟ عەبدوﻻﻱ كىيە؟ تاكو وتەى بنووسرىتتەوہ!

(صفة الصفوة: ۱۲۳۱)

مهولانا دهيفه رموو:

عاشقه كان يهك ئوممهت و يهك دينن،
تهويش تهنيا پهروه ردگار ه.

له مه جنونيان پرسى: گهر دنى له يلا نازاد ده كهى؟

گوتى: نه خيږ، هه رگيز.

گوتيان: له بهر چى؟

مه جنون گوتى: ئاخر ده مه وئ به به هانهى گهر دن
نازايى، دووباره له قيامت چاوم به چاوى له يلا كه م
بكه ويته وه.

(مصباح العشاق: ٢٤٥)

مەولانا دەيفەرموو:

من خۆشەويستىيم خۆش دەويى و ئەويش منى
خۆش دەويىت، باوەشەم بۆ خۆشەويستى
کردەو، ئەويش منى وەكو خۆشەويستىك
توندى بە باوەشەيەو نوساند.

پياويكى سەرخۆش ھەبوو، گشت كاتەكان سەرخۆش
و مەست بوو، لە دارەى دونيا يەك كورى ھەبوو،
ئەو ھەبوو ئەو پياوھ سەرخۆشە لە شەويك لە شەوھەكان
و ھەت دەكات، كورەكە دەچيئە دەرەوھ و خەلك بانگ
دەكات، بەلام كەس بە دەمىھوھ نايت و ھەموو دەليين:
باوكت سەرخۆشيكي زور خراپ بوو، چون خۆمان
لەگەل ئەو جەھەننەمىيە ماندوو دەكەين!

کورہ گہ بہ غمباری و شہرمہ زاریہ وہ، تہرمی باوکی
بہ دواي خویدا رادہ کیشیت و دەبیاتہ بیان. لەو لاوہ
پیرہ میردیکی چۆلنشینى شوان سەیری دەکا ئەو کورہ
چەند بە غمباریہ وہ لاشہ یەکی ھەلگرتووہ، دەچیئە
لای و لئی دەپرسی: رۆلە کەم، بۆ بە تەنیا ئەو
لاشہ یەت ھەلگرتووہ؟ ئەوہ چی تۆیە؟

کورہ کەش وەلام دەداتەوہ: ئەوہ باوکمە.

پیرە میرد دەلی: ئەی باشە بۆچی کەست لە گەل نییە؟

کورہ کە زۆر شەرمە زار دەبێ و بە شەرمە وہ دەلی:
کەسم نییە، تاوہ کو لە گەلم بیئ.

پیرە میرد بە لەسەر خۆییہ وہ دەست دەنی بە
رپوو خساریہ وہ و دەست دەکا بە دوعا کردن،
کورہ کەش نازانی چی دەلیئ.

کاتی باوکی ئەسپەردەى خاک دەکات و دەگەرئتەوہ
مالہ وہ، لە خەودا دەبینی باوکی لە نیو باغەکانی
بە ھەشتدایە و پیدە کەنیت. کورہ کەى لئی دەپرسی:

باوکه چۆن گەشتییە ئەو شوینە خوشەى بەهەشت،
خۆ تۆ ھەمیشە سەرخۆش بوویت؟

باوکی دەلى: رۆلە، بە بەرەكەتى دوعاى پیرەمیردە
چۆلنشینە کە خودا جەننەتى خۆى پیدام.

بەیانى کاتى کورە کە لە خەو ھەلدەستى ، را دەکات و
پیرەمیردە کە لە بیابان دەدۆزیتەو و چیرۆکە کەى بو
باس دەکا، تکای لى دەکات پى بلى چى گوت؟

پیرەمیردە کە دەلى: رۆلە کەم، تەنیا گوتم: پەرودەردگارا
من بەندەىە کەم لە بەندەکانى تۆ، ئەگەر میوانیکم بیت،
ریزی زۆر لى دەگرم.

ئىستاش ئەو بەندەىە میوانى تۆیە و تۆش
بەخشندەترینى بەخشندەکانى ریزی لى بگريت.

(الروضة الجنان: ٤٢٣)

مەولانا دەيفەرموو:

ئاتوانىن خۇشەويستى تەفسىر بىكەين، بەلكو
خۇشەويستى خۇي ھەموو شتىك تەفسىر
دەكات.

جاریك حه زره تی (مه عروفی که رخی) بو ده ستنو یژ
شوشتن چوو یه که ناری رووباری دیجله، قورئانه که ی و
به رماله که ی له قه راغ رووباره که دانا، ژنیك هات و
هه ردوو کیانی برد، مه عروف که وته دوا ی و هاواری لی
کرد: خوشکی من، من مه عروفی که رخیم به خودا

هيچت له سه ر نيبه و گه ردهنت نازا ده كه م، بهس پيم
بلي كورپكت ههيه قورنان بخوينيت؟

ژنه كه گوتى: نه خير.

مه عرفوتى: نهى ميبردت ههيه؟

ژنه كه گوتى: نه خير، نيمه.

مه عرفوتى: ره حمه تت لى بيت، قورنانه كه م
بده ره وه، له برى جلو بهرگ و پوشا كه كه م به، نه و
سوودى بو ت زياتره.

(الرسالة القشيرية: ٤٣٢)

مهولانا دهيفه رموو:

نهفس به پياھه لدان و مه دح كردن ده بيته
فيرعه ون.

دەگىرنەوۋە ھەزرەتى عومەرى كورپى عەبدولعەزىز
گونىيە يەكى ھەبوو، ۋەكو ھەموو سۆفییەكان پۆشاكىكى
ھەبوو كە لە موو دروست كرابوو لەناو گونىيەكەى
دانابوو، لەگەل زنجىرىك دا.

ھەر شەوئىك دەچوو ۋە ژوورە تايبەتییەكە يەو، كە بۆ
عیبادەت تەرخانى كەردبوو، بوخچەكەى دەكەردەو،

پۆشا که که ی دهردههینا و دهیپۆشی، ئینجا زنجیره که ی
توند له ملی دهئالاند و دهستی به مونا جات و ئاه و
نووزهی خۆی ده کرد له خزمه تی باری تهعالا، به
جۆریك ده گریا که ده تگوت ئیستا جه رگی ده پسیت،
ئینجا که نزیکه به یانی ده بوویه وه جله کانی داده که ند
و ده یخسته وه ناوی و له شوینی خۆی دایده نان.

(مناقب عمر بن عبد العزیز: ۲۳۵)

مهولانا دهيفه رموو:

ئهو خوښه ويستيهى گرنكى به جوانى پوخسار
دهدات، ههرگيز خوښه ويستيهى كى راسته قينه
نييه.

جاریك خه لیفه (موعته زیدبیللا) نوینه ریکی خوئی نارده
لای (ئیبیراهیمی حه ربی) و ۱۰ هه زار دهره می له گه لدا
ره وانه کرد وه کو دیاری، به لام ئیبیراهیم وه رینه گرت.
نوینه ره که ده گه ریته وه لای خه لیفه و پیی
راده گه یه نیت، خه لیفه نه و جار ده لی که وایه برۆ بیده ری
با نه و به سه ر خه لکی دابه شی بکات.

کاتی ده گه ریته وه لای ئیبراهیم و پیی ده لی به سه ر
خه لکی دابه شی بکات، ئیبراهیم رووی تیده کات و
ده لیت: خودا لیت خوش بیت براهیم، نه مه مالیکه
خومان به کو کردنه وهی خه ریک نه کردوه، تا کو ئیستا
بیین خومان به دابه شکردنی خه ریک بکه یین، برۆ به
خه لیفه بلئی ئیبراهیم ده یگوت: نه گه ر وازمان لی دینی
باشه، ده نا لی ره ده رۆم و له و شاره نامینم.

(صفة الصفوة: ۲ / ۲۶۳)

مهولانا دهيفه رموو:

مالتاوايي بو تھو عيشقانه يه كه به چاوه كان
عاشق ده بن، به لام تھوانه ي به رۆح و دل
عاشق ده بن هه رگيز مالتاوايي وجوودي نييه.

ده گپنه وه هه ژاریکی نه خووش ریگای ون کردبوو،
گه بیه لای گه وره عاریفی زهمانی خووی چه زره تی
(جه عفه ری کوپی چه نزه له)، له بهر جلو بهر گه که ی وای
گومان برد که یه هودی بییت، بو یه گوتی: نه گهر
نه مشه و میوانداریم بکه ی ، نه ویش فهرمووی لیکرد و
له راده به ده ر خزمه تی کرد، هه ژاره که هه ر جار نا

جاریك دهیگوت: به راستی باشتین پیاوی ئەم زەمانە
دەبووی، بەلام داخەكەم یەهودیت.

جەعفەر بە نەرمونیانییەو دەیگوت: مامە گیان، تانە لە
بیروباوەر و ئایینی من مەدە لەبەر ئەوەی خزمەتییکی
باشم نەکردوویت، دوای شیفا بوو خۆت و دوای
هیدایەت بوو منیش بکە. تاوەکو رویشت ئەو پیاوە
نەیزانی کێیە.

(الرسالة القشيرية: ٤٣٥) (حدائق الاحقائق: ١٠٧)

مهولانا دهيفهرموو:

من و بای سهبای ههژار، دوو سهرگهردانی بی
حاسلین، من له نهفسوونی چاوی مهستت،
نهو له بوئی تاری گیسووت.

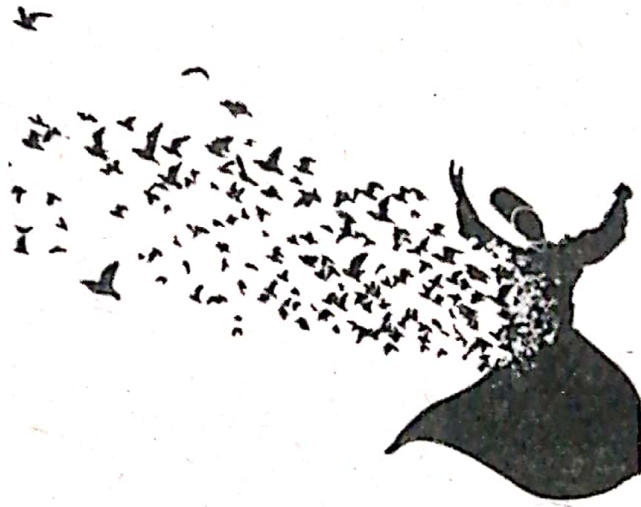

هه زره تی فاروقی عومەر، مه ولای ئوممهت، فاتیحی
شام، کاتی چوو یه به تولمه قدیس ده زانن چۆن بوو؟

له نیوان خوئی و غولامه کهی له گه لئی بوو، به نۆره
سواری و لاغه که ده بوون، مه و دایه ک مابوو بو چوونه نیو
شار، ئەوکات سپه ی غولامه که بوو بو سواری بوون،
هه زره تی فاروق جله وی حوشره کهی به دهسته وه
گرتوو و حوشره کهی له دواوه ی خوئی راده کیشا،

هەندىكى دىكە نزيك بوويهوه گۆمه ئاويك لهوي بوو
عومەر به هه موو هيىزى خوى فرى دايه ناوى و هه موو
گيانى بوو به قور و لىته و، نهعله كانى ههردووك له
دهست گرت و پاشان خستيه بن بالى، ئىنجا به پىي
په تى به ره و به يتولمه قديس به ريكه وت، ئه بو عوبه يدهى
والى شام رويشته پيشوازي و گوتى: به قوربانى بم
ئهميرى ئيمانداران، گه وره كانى شام هاتوونه ته
پيشوازي تو، به و جو ره پو شاكه وه لام جوان نيه به و
جو ره بتيين، فاروقى عومەر رووى لى وه رچه رخانده و
گوتى: ئه بو عوبه يده، خودا ئيمه ي به ئيسلامه وه به
عززه ت كرد، قسه و قسه لوكى خه لك له لام هيچ
گرنگ نين.

(تنبيه الغافلين: ١٤١)

مهولانا دهيفهرموو:

ئەي دۆست شەكر خۆشتره يان ئەوهي شەكر
دروست دهكات. ئەي دۆست مانگ جوانتره
يان ئەوهي مانگ دروست دهكات.

دەگىرنەوۋە پياويك لە وەرزی ھەج لە شارى پىرۆزى
مەدینە خەوى لىكەوت، كاتى بە خەبەر ھات وايزانى
پارەكەى ژوور سەريان بردوو، بۆيە پۆيشتە دەرەوۋە و
لە پىگا رەسول سىفەت (جەعفەرى سادق) ى بىنى،

پرووی تیگرد و لپی پارایهوه و گوتی: براكه م کیسهی
پاره که یان بردووم.

مهولا جه عفر گوتی: کیسه که ت چی تیدابوو؟

پیاوه که گوتی: هزار دیناری تیدابوو.

جه عفر پیاوه که ی بردهوه، له مالّه وه هزار دیناری پی
دا، پیاوه که گه پرایهوه شوینی خوی و بینی کیسه که ی
له شوینی خویه تی، زانی گومانه که ی هله بووه، به
پهله گه پرایهوه لای حه زره تی جه عفر و به و په پی
داوای لیوردنه وه پرووی تیگرد و پاره که ی بو
گه پرانده وه، به لام حه زره تی جه عفر گوتی: نه ی پیاوی
باش تو نازانیت ئیمه کاتی شتیک ده به خشین هه رگیز
وه ریناگرینه وه.

پیاوه که پرساری له خه لک کرد: نه ری نه مه کییه؟

گوتیان نایناسیت! نه وه حه زره تی جه عفری سادقی
نه وه ی فاتیمه ی به توله.

(الرسالة القشيرية: ٤١٣) (تذكرة الاولياء: ٤٥)

مهولانا دهيفهرموو:

زاهيد به ترس و لهرزهوه به رپځادا دهپوات،
بهلام عاشقان له تيشك و ههوا خيراتر.

ئەبو يەعقوبى نەھرجۆرى دەيفەرموو: سوئند بەخودا
ئەوھى بانگەشەى خۆشەويستى حەزرەتى پەروەردگار
بكات، ھەرگىزاو ھەرگىز لە فەرمانەكانى دوو دلى
ناكات و ئەنجاميان دەدات، خۆ گەر واى نەکرد، ئەوھ
لاف و بانگەشەكەى پوچە و رەنج بەخەسارە.

(جامع العلوم و الحكم: ۱۳۶)

مهولانا دهيفهرموو:

هممووان حهيران و سهرگهرداني عيشقن،
چهند سهيره، نهو عيشقه سهرگهرداني كييه؟
هممووان ميوانين لهه دونيايهدا، بهلام زور
كهمن نهوانهي دهزانن كه ميواني كين!

حه زره تی (بایه زیدی بوستامی) ده یگوت: نه گهر زاتی
پهروه ردگار لهبری هه موو خه لکی من بخاته ناگره وه و
بمسوتینیت، منیش نارام بگرم له سه ر نه وه، هیشتا
هیچم نه کردوه، ناخر منی بایه زید ئیدیعی عیشقی
حه زره تی باری ده که م. نه گهر گوناھی من و هه موو

خه لکیش ببوریت و لیمان خوش بیت، هیشتا کاریکی
وهها گه وره نییه، ئاخر چه زره تی یار په حمهت و میهر
و دهستکراوه یی سیفه تی هه میشه بییه تی.

(تذکره الاولیاء)

ده گپنه وه شیخ (ئیبراهیمی کوری ئەدههم) پرووی له
بیابان کرد، له وی سهربازیک بو لای هات و پرسى:
ئەری ئاوه دانی له کوئییه؟

ئیبراهیم پرووی وه رچه رخاندا و دهستی بو لای
گۆرستان درێژ کرد، سهربازه که وایزانی گالتهی پی
ده کات، بۆیه دهستی به لیدانی ئیبراهیم کرد و سهری

شكاند، كاتئ پئيان گوت: ئه وه ئيبراهيمي ئه دهه مه،
پياوه كه زؤر شه رمه زار بوو هات و داواي ليئوردني كرد،
ئيبراهيم گوتي: براكه م به خودا كاتئ تو له منت ده دا،
من له پهروه ردگار داواي بهه شتم بؤت ده كرد.

پياوه كه سه رسام بوو پرسى: بؤچى؟

ئيبراهيم گوتي: زانيم له سه ر ئه و ليئدانه پاداشت
ده دريمه وه، بؤيه نه مويست به شى تو بؤ من خير بيت
و، به شى منيش بؤ تو خراپه بيت، بؤيه داواي
بهه شتم بؤ توش كرد.

(الرسالة القشيرية: ٤٣٤)

عاريفيڭ ده يگوت: ناله و نووزهي گوناھباران و
عاسيان له لام زور خوشهويستتره، وهك له ويرد و
تھسيحاتي زاكيران.

گوتيان: چۆن وا ده ئييت؟

گوتی: له وانه يه ويرد و زكري زاكيران تيگه ل بييت
له گه ل شانازی و فه خره وه، ئه وکات توشي غه زه بي
خودا ده بييت.

به لام لهوانه يه ناله و نووزه ي گوناھباران دلشكان و
نیشانه ي هه ژاري پيوه ديار بيت، ئه وكاته ملكه چي
دهنوينايت.

(لطائف المعارف: ٢٤)

یه کئی له پیاوچاکان ده گیریته وه: برایه کی مه یخۆرم
هه بوو، هه میشه سه رزه نشتم ده کرد تا واز بهینیت،
جاریک هاتمه وه و بینیم سه رخۆشه بۆیه دهستم به
لیدانی کرد، دواى چوومه دهره وه کاتی گه پامه وه بینیم
له بهردهرگای مالى ئیمه خه لك جهم بوونه، سه یرم
کرد برایه کهم که وتۆته ناو چهوزى ئاوه کهمان و
خنکاوه، زۆر بۆی بیتاقت بووم. دواى کفن و دفن،

ئېۋارە لە خەودا بېنىم لە دەرياكانى بەھەشت مەلە
دەكات، گوتەم: ئەى براىم، تۆ لەدۇنيا لەئىو دەريايى
مەى مەلەت دەکرد، ئەو حالە چىيە و چۆنە؟

گوتى: براگان كاتى ئىتدام و رۇششيت، پارچە
پىستىك ناوى (بسم الله الرحمن الرحيم)ى لەسەر بوو
هەلمگر تەوہ و خستەمە گىرفانم، كاتى متان ناشت،
نەكىر و موزىكەر هاتن و پرسىارپان لى كردم:
پەرورەدگار ت كىيە؟

گوتەم: پرسىارى چىم لى دەكەن، ناوہ كەى لەئىو رۇح و
گيانم هەلمگر تەوہ و لە گىرفانمە.

لەوكاتە دەنگىك هات، فەرمووى: بەندەكەم راست
دەكات، لەبەر ئەو رىزەى لەناوى ئىمەى گرت،
ئىمەش لى خوش بووين.

(نزفە المجالس: ٣٠)

گەشتىمە

عەممارەى كورى زازان دەلېت: گەشىتمە حەزرەتى
(كەھمىسى كورى حەسەن) نارەحەت ديار بوو، گوتىم:
چى بووھ؟

پىي گوتىم: ئەبا سەلەمە، چل سالە گوناھىكم كردووھ،
ئەو گوناھە نارامى لى بىرپووم.

گوتىم: چ گوناھىكە ئاوا بۆى بە پەرۆشى ئەبو عەبدوﻻ؟

گوتى: دۆستىك سەردانى كردم و، منىش ماسىيەكم بۆ
كپى و خواردى، كاتى تەواو بوو، ھەلسام ھەندى

خۆلّم له دیواری ماله دراوسییکه مان لیکرده وه و به
دۆسته کهم دا بۆ ئه وهی دهستی پئی بشوات، ئه وه چل
ساله بۆ ئه و پارچه قوره ده گرییم. نازانم بۆچی به بی
پرسی خاوه نه کهی هی نام.

گوتم: ئه وه نده خۆله خۆ هی نده ناهینن!

گو تی: ئه ی عه م ماره له وه ده ترسم چه زره تی
پهروه ردگار پرووی خۆییم لی وه رچه رخی نی و لی م تو ره
بی ت، ئه گه ر چه زره تی مه ولا تو ره بوو چی بکه م!

(صفة الصفوة: ٦٦٤)

له زانای خوداناس چه زره تی (موجاهید) یان پرسى:
ئايا کاتى گه یشتینه هاوړیکه مان ته نیا سه لامى لى
بکه ین، یا خود چى بکه ین جگه له سه لامکردن؟

موجاهید فهرمووى: له زانایانى ئه هلى دلم بیست
ده یان فهرموو: ئه گهر دوو کهسى خوشه ویست گه یشتن
به یهك و، ته وقه یان له گه ل یه کتر کرد و، زهرده خه نه له

رُوخساریان دهباری له خۆشی بینینی یه کتر،
گوناهه کانیان دهوهریت، وه کو چۆن گه لای دار پایزان
باوهشی دار جیده هیلتیت.

(جامع العلوم و الحكم: ٦١٦)

زۆربەى جار كاتى ھەينى دەھاتە پېشەو، ھەزرەتى
(زىرارى كورى مورە) و (محمدى كورى سوقە)
دەچوونە لاي يەكتر، كاتى دەگە يىشتنە يەك دادە نىشتن
و ھىدى ھىدى فرمىسكىان دەباراند، پىيان گوتن: بۆ وا
دەكەن؟

گوتیان: بۆ ئەو رۆژە دەگرین، که کەس به هانای
کەس ناچیت و، کەس به هاوارمان نایەت، ئیمە بۆ
ئەو کاتە دەگرین.

(صفة الصفوة: ٥٦٨)

ده گيڤنه وه كۆمه له كه سيك سهردانی حه زره تی (مه ولانا
جامی) یان ده كرد و، له مه جلیسه كه ی داده نیشتن.
له نیویان پیاویکی بازرگان هه بوو، ئەو پیاوه هه موو ده م
كه له مه جلیسه كه داده نیشتن نووریکی زۆر جوان
له سه ری بهرز ده بوویه وه. پاش ماویه كه ئەو پیاوه
سه فه ری حه جی بۆ ریکكه وت و سه فه ری كرد. دوا ی
گه پانه وه ی ئەو نووره ی كه هه بوو نه یما. هاته لای

مهولانا جامی و گوتی: قوربان ئەو نوورە ی پیش
سەفەری حەج ھەمبوو ئیستا نەماوە؟

مهولانا جامی خەندەییەکی کردوو و گوتی: پیاوی باش
تۆ پیش ئەوہی برۆیت پر بوویت لە تەوازوع و
خاکەپراییی، بەلام بەو حەجە ی کردت زۆر لە خۆبایی
بوویت و وات ھەست کرد کہ تۆ لە زۆریک لە خەلکی
باشتریت، بۆیە پەرودگار تۆی میوانی مالەکە ی کرد.
ئەوہ بزانه براکەم ئەو خۆبەزلزانییە تۆی لەو فەیزە
ئیلاھییە بیبەش کرد و نوورەکە ی لی سەندیەوہ.

لەو کاتە پیاوہ کہ دەستی بەگریان کرد و تەوبە ی کرد.

(حکایة الصوفية: ٢٧)

ئىمامى غەزالى لە وەھەب دەگىر تەوہ: كاتى خۆى
پياوئىكى عابىد ھەبوو ۷۰ سال عىبادەتى پەروەردگارى
دەکرد، بە شەو شەونوئىژ و بە پۆژ بە پۆژوو بوو. پۆژىك
داوايەكى لە خودا كرد، بەلام داواكەى جىبەجى نەكراو
و پەروەردگار قەبوئى نەكرد. لەوكاتە پياوھكە رووى لە
نەفسى خۆى كرد و گوتى: ئەى داماو، ئەگەر خىرىكت
ھەبووايە پەروەردگار قەبوئى دەكرد، ديارە من

هه له يه كم هه يه، ده ستي كرد به لومه كردني خوئي،
له و كاته په زوهر دگار مه لائيكه تيكي دابه زاند و گوتي:
ئه و كاترميره ي لومه ي نه فسي خو ت تيايدا كرد، له
هه موو ئه و عومره ي له عياده ت سهر ف كرد چا كتر
بوو.

(حكايات الصوفيه: ٢٩)

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تایبەت بە کتیب و بابەتی جیاواز ♥

Queen city

شاری شازن

شاریک تایبەت بە کۆمەلگایەکی جوان

له لایەن ئاقان بەهجهت کراوه به pdf

بۆ خوینەرەن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ پراو بوچون و پسیار بۆ کتیب مەینیرە!

@tanyahaji22

ئەکاونت!

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

عاريفيڭ له عاريفان ده گيږيټته وه، يه كيڭ له نه ولياكان
نيازي زياره تي مالي خوداي كهوته سهر و ويستي
حه ج بكات، منداليكي هه راشي هه بوو، هاته لاي و
گوتي: بابه ده چيته كوي؟

باوكي گوتي: روله ده چمه مالي خودا.

منداله كه واي گومان برد بينيني مالي خودا واتا بينيني
خودي پهروه ردگار، گوتي: بابه منيش ديم، باوكي زور

ههولئى دا بهلام بيسوود بوو، ناچار له گه ل خوى بردى.
كاتى فهرسه خ فهرسه خ له مهككه نزيك دهبوونهوه،
كوپه ليدانى دلى زيادى ده كرد، لهو كاتهى چوونه ناو
حه رهمه وه و بهيتى مالى خوداى بينى، رهنگى گورا و
هاوايكي مهحزونى لئ بهرزبوويه وه و وهفاتى كرد.
باوكه كه كه ئهمه ي بينى هاوايى كرد: رولا نازيزه كه م،
پارچه يه كه له جهرگى من بو كوي چوويت!

لهو كاته له زاويه يه كى بهيته وه دهنگيك هات: ئه ي
ئه ولياى بهريز تو مالى خودات دهويست و به دهستت
هينا، بهلام مندا لكه ت پهروه ردگارى دهويست و
ئه ويش به دهستى هينا.

ئينجا لاوه كه يان بهرز كرده وه، بيهن بيشون و كفى
بكه ن، يه كيك له ئه ولياكان هات و گوتى: ئه و لاوه نه
له قه بر دايه و نه له زهوى و نه له جهننه ت دايه،
بهلكو له (في مقعد صدق عند مليك مقتدر) دايه.

(حكاي الصوفية: ٣٩)

پرسیاریان له عاریفی مهزن (فه تحى موسلى) کرد
له باره ی راستگویی، زه رده خه نه یه کی ناسکی کرد و،
دهستی برده ناو کوره ی ئاسن توانه وه، ئاسنیکی
دهرهینا و خسته وه ناوی، ئینجا پرووی له خه لکه که
کرد و گوتی: راستگویی ئه وه یه.

(حکایا الصوفیه : ٤٠)

کاتی سه فیری (حاتی می نه سه م) هاته پیشه وه، پرووی
کرده ژنه که ی و گوتی: ئافره ت نیازی سه فیرم هه یه،
جا که وابوو چهندت پاره دهوئیت تاوه کو بوئ
به جیبه یلم؟

ئافره ته که ی گوتی: به قه دهر ئه و ماوه یه یی که
دهزانیته ده ژیم.

حاتەم گوتى: ئافرەت جا من لە كۆى دەزانم تۆ تا
چەند دەژى!

ئافرەتە كە گوتى: كەوابوو لىگەرئى بۆ ئەو كەسەى كە
دەزانىت تاوەكو چەند دەژىم. بړۆ ئامانەتى پەرورەردگار
بىت.

كاتى حاتەم سەفەرى كرد، كۆمەلئىك لە ژنان هاتە
لاى خىزانەكەى و لۆمەيان دەكرد لەوەى هىچى لى
داوا نەكرد و، بە بى هىچ پارەيەك جىيەيشتووە.

ئافرەتە كە بە لەسەرخۆييەو دەيگوت: حاتەم خۆشى
دەيخوارد و دەيخواردەو، خۆ رەزاق نەبوو.

(حكاي الصوفية: ٦٠)

دەگىرنەو (ئەبو ھەمزەى خۇراسانى) گوتويەتى:
سالىك لە سالەكان بەرەو ھەج بەرى كەوتىم، كاتى
بەرىگەدا دەپۇيشتىم كەوتىمە ناو بىرىك، نەفسىم ھىنايە
سەرم كە ھاوار بىكەم و داواى يارمەتى بىكەم. بەلام
بىرم كەوتەو كە ئەمە بۇ تەو كولىم خراپە، بۇيە داوام
لە پەرورگار كرد خۇى يارمەتسىم بدات، ھىشتا لەو
كىشمە كىشمە بووم لەگەل نەفسى خۇم، دوو پىاو

به سهر بیره که دا تیپه رین، یه کیکیان به وی دیکه ی
گوت: با سهیری ناوه وهی ئه و بیره بکهین، نه وهک
که سیک که وتیته ناوی، بویه دهولک و کندریان هیئا و،
منیش له خواره وه چاوه رپی یارمه تی خودام ده کرد.
کاتی هاواریان کرد، منیش هه ناسه م توند بیوو، زانیان
که سیکی تی دایه، بویه دهولک و کندره که یان فری دایه
خواره وه، منیش له خواره وه گرتمه وه و، هیئامیانه
ده ره وه.

له و کاته دهنگیک له ناخم هات و گوتی: ئه با هه مزه
ئیمه ش تۆمان رزگار کرد. به راستی پهروه ردگار
قودره تی هه موو شتیکی هه یه.

(حکایا الصوفیة: ٦١)

قوتبی ئەعزەم حەزرەتی (سەید ئەحمەدی ڕیفاعی)
وہا ترس و بیمی حەق تەعالا لە دلی دابوو، ھەموو
دەم وەسیەتی موریدەکانی دەکرد، ئەگەر ھەلە یەکم
ھەبوو، توخودا پیم بلین. ھەر کەسیک بەھاتبایە لای
دەیگوت: ئەری فلان ھیچ عەیبیک لە من دا دەبینیت؟
ئەگەر ھەلە یەکم ھە یە پیم بلی!

رؤژئك عومهرى مورىدى لهوى بوو، شىخ پرسىارى لى
کرد و گوتى: عومهر ئايا هيچ ههله يهك له من
دهبينيت؟ تاوه كو خۆم چاك بكه م!

عومهر گوتى: به لى قوربان ههله يهكت هه يه!

گوتى: توخودا پيم بلئ چيه؟

عومهر گوتى: قوربان ههله كهت نه وه يه ئيمه مورىدى
توين، به وه موو گونا هه وه له بهر دهستى توين، ئيمه
قابيل به وه نين مورىدى تو بين. له وكاته شىخ دهستى
به گريان كرد و گوتى: نهى عومهر خۆزگه
كه شتیه كهى من بئ عهيب ده بوو، به خودا هه ر كهس
بهاتايه هه لم ده گرت.

(شموس العارفين في قلب الساجدين: ج ۲ ص ۱۶۵)

پۇڭزىك قوتى زەمان، پىرى ئىرشاد ھەزرەتى (سەيد
ئەحمەدى رىفاعى) بۇ دەست نوپۇز شوشتن ھاتە
دەرەوہ و، پرووى كرده جىڭاي دەستنوپۇز شوشتن،
دەستى كىرد بە شۆردنى، دواى تەواو بوونى ھاتە
دەرەوہ و دەستى بەرز كردهوہ بۇ دوعا، لەوكاتە
مىشوو لەيەك پۇنىشتە سەر دەستى موبارەكى و،
خەرىكى ئەوہ بوو رزقى خۇى لەو خوینە موبارەكەى

هه لده مژی، بویه شیخی ریفاعی دهستی لانه برد و،
هیچ خوئی نه جولاند تاوه کو میشووله که به دلی خوئی
خوینه کهی خوارد و رویشته.

دواتر پرسیاریان لئی کرد، بوچی وات کرد؟ گوتی:
رۆله ئه وه رزقی خوئی بوو، هات و رویشته، خو
هیچمان لئی کهم نه بوویه وه.

(شموس العارفين في قلب الساجدين: ج ۲ / ص ۱۶۵)

رۆژيڭ سەبە تەيەك خورمايان بۆ (سەيد ئەحمەدى
رېفاعى) ھىنا، چەندىن رۆژ بوو شېخ نانى نەخواردبوو،
ھىندە لاواز ببوو، ھەموو ئېسقانەكانى ديار بوون. تەنيا
و تەنيا يەك كراسى لەبەردا بوو. دەستى دا يە سەبە تە
خورمايەكە و ھەرچەند سەيرى دەکرد، دەيگوت:
ئەحمەد وەلاھى ئەو لايەقى تۆ نىيە، سوئند بە
پەروەردگار تەنيا دونگ و بەزت قابىلە، بەخودا تۆ

هيچت قابيل نيبه، ته نيا دونگ شايهن به كه سيكي
وه كو توّيه، بوّيه خورماكه ي دابه ش كردوو نه يخوارد.

(شموس العارفين في قلب الساجدين: ج ۲ / ص ۱۶۶)

پيشه‌واى زاهيدان و سهرده‌سته‌ى پياوانى
تەريقەت (سەيد ئەحمەدى ريفاعى) ھەموو دەم
دوعاىەكى دەکرد و دەيگوت: پەروردگار! ھىچ
گۆشتىكى ئەم دونياىەم لەگەڵ نەيەتە ناو گۆر و
نامەويت ئاسەوارى دونيا بەسەرمد! بمىنيت كاتى
دەگەمەو دەيدارت. ئەو بوو لە كۆتايى تەمەنىدا
تووشى نەخۆشى سەچوون بوو، بە جۆريك شەو و

رۆژ زیاتر له ۳۰ جار ئه و ژانه ی ده گرت و وای لیهات
گۆشت به لاشه یه وه نه ما، پێش وه فاتکردنی هه رچی
گۆشتی لاشه ی هه بوو له به یین چوو.

کاتی وه فاتی فه رموو ته نیا ئیسک و پێستی ما بوو یه وه.

(شموس العارفين في قلب الساجدين: ج ۲/ص ۱۶۶)

مالیکی کوری دینار ده لیت: رۆژیک گه یشتمه شیته
مه شهوره کهی به سرا، گوتم: چۆنیت و حالت چۆنه؟

گوتی: ئەه مالیک ده بی چۆن بم، کاتی شهو و رۆژ
تیده پەرن منیش دوور تر ده که و مه وه له خودا، بی
تیشوو و بی ئازوقه، له کاتی دلنیا م ده چمه وه خزمه تی
ره بولعیباد. پاشان دهستی به گریانیکی زۆر کرد.

گوتم: بۆچی ده گریته؟

گوتى: وەلاھى لەبەر خۆشى دونيا و ترسانم لە مردن
ناگریم، بەلكو بۆ ئەو رۆژانە دەگریم كە لە عومرم
رۆشتن و تیايدا عیبادهتى پەروەردگارم نەکرد، بەخودا
سەفەرەكەمان درێژە و تويشوی سەفەرىشمان زۆر
كەمە. نازانم بەهەشتیم یان دۆزەخى.

گوتم: ئەى بۆچى خەلك پیت دەلین شیتەكەى بەسرا!
كوا تۆ شیتى؟

گوتى: تۆش فریوت خوارد وەكو ئەوان، من چیم داوہ
لەو دونیایە، خەلك دونیایى دەویت، كاتى كەسێك
وەكو ئەوان دونیایى نەویت پى دەلین: شیت. بەلام
من چ باكم بەوانە عیشقى مەولام لە دل ھەلگرتووہ،
ھەر لە حـزەيەك عیشق بە دەمارەكانى خوینم
دەگوزەریت. من لە عیشقدا مەستم، دەلیمگەرى با
ھەر لە گەل ئەو عیشقە بسوتیم.

گوتم: ئەى بۆچى تیکەلى خەلك نابیت؟

گوتى: خەلك بەلاى خۇيان داچوونە و منىش بەلاى
خودا، دلى ئەو خەلكە بوو بە ماريك و، تاو نا تاوى
ئەگەر ئاگادار نەبى پىت وەدەدا.

(حكاي الصوفية: ٧٩)

ده گۆر نه وه عه بديكى زۆر سالف له لاي گه و ره كه ي
كاري ده كرد، نه و گه و ره يه زۆر خراپ و گونا هبار بوو،
به لام زۆر جار پينان ده گوت: گونا هباري و نه و كار ه
گونا هه كه ده يكه يت!

نه و يش ده يگوت: خودا به ره حمه و نه و به و گه و ره يه يي
خۆي، قابيله من بباته جه هه ننه م.

بۆيە عەبدەكەي ويستی وانەيەكي چاكي بداتی. كاتيك
كاتي چاندن هاته پيشهوه، گهورهكەي گوتی: برۆ
گەنم بچینه.

ئەويش هەلسا له جياتي ئەوه جۆي چاند، كاتي
ماويهك تپهري و دەست به دروينه كرا، گهورهكەي
گوتی: ئەي نەزان بۆچي وات كرد؟

عەبدەكە گوتی: قوربان ويستم بزانيت، هەر كەس لەم
دونيايه خراپه بكات و، چاوهري پەحمي خودا بكات،
ئەوا وهكو ئەوه وايه خراپەت چاندوه و دەتهوي ياري
به خودا بكەيت و بليت چاكەم بدهوه!

كاتي گهورهكە ئەمەي بيني، زۆر پەشيمان بوويهوه و،
دەستی كرد به خوداپەرستيهكي زۆر.

(حكاي الصوفية: ۱۵۳)

پیاو چاکیک ده گپریتته وه: جاریکیان هه زره تی شیخ
عه بدولقادی گه یلانی (مه قامی بالآتربیت) به
کۆلانیکی به غدادا ده پویشته، هه ندی قوتابی له گه ل
بوو، گه یشتنه لای سه رخۆشیک، قاچی به قه راغ
ریگه که دا دریز کردبوو، بهرگی پیس بوو، له حالیکدا
بوو به زه بیت پیدابیتته وه.

سه رخۆشه که رښگای لیگرتن و گوتی: نهی عه بدولقادر
خودا به توانایه (قادر) ه یان نا؟

شیخی گه یلانی بزه یه کی کرد و، گوتی: بیگومان
به توانایه.

بو جاری دووهم، گوتی: به توانایه یان نا؟

شیخی گه یلانی بزه یه کی کرد و، گوتی: به لئی بیگومان
به توانایه.

بو جاری سییه م بانگی کرد و، گوتی: نه ری عه بدولقادر
خودا به توانایه یان نا؟

شیخ دهستی به گریان کرد و یه کسه ر چووه سوجه و
گوتی: به لئی سویند به پهروه ردگار، خودای گه وره
به توانایه، به توانایه!

فرمانی کرده قوتابیه کانی هه لیبگرن و بیشون و
رښزی لئ بگرن. قوتابیه کانی به م کارهی
سه رسامبوون و پرسییان: قوربان قسه کانی نه و
سه رخۆشه چی واتایه کیان هه بوو؟

شیخ فہر مووی: یہ کہ مجار پرسى: خودای گہورہ
دہ توانی لی خوش بوو بیت، یان نا؟

منیش گوتم: بہ لی دہ توانی.

دو وہ مجار پرسى: خودای گہورہ دہ توانی من بخاتہ
جیگا و مہ نزلی تو؟

گوتم: بہ لی دہ توانیت.

سیہم جار گوتی: ئەى دہ توانی تو بخاتہ ئەم جیگا و
حالہی من؟

منیش لہ ترسی خودا دہستم بہ گریان کرد و گوتم:
بہ لی دہ توانی، دہ توانی، سو جدم برد و، تکام
لہ پەرودگارم کرد ناتہ واویہ کاتم بشاریتہ وہو
بمباریزیت.

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تایبەت بە کتیب و بابەتی جیاواز ♥

Queen city

شاری شازن

شاریک تایبەت بە کۆمەلگایەکی جوان

له لایەن ئاقان بەهجهت کراوه به pdf

بۆ خوینەرەن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ پراو بوچون و پسیار بۆ کتیب مەینیرە!

@tanyahaji22

ئەکاونت!

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

له نونیاپی مه‌عنه‌ویدا ، عیشق‌گه‌وره‌یییه‌کی ره‌های له‌ززه‌تبه‌خشه .
 تیکه‌لبوونه‌له‌گه‌ل‌رۆح . په‌یوه‌ندی نوو‌فه‌زایه . قو‌لبوونه‌وه‌یی ناخه .
 نو‌زینه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی ره‌هایه . به‌رزبوونه‌وه‌ی بالایی خوده .
 شه‌ر‌ه‌فمه‌ندبوونه‌به‌دۆست .
 هه‌و‌لدانیکه‌بو‌گه‌ییشتن‌به‌د‌نیاپی . یه‌کبوونه‌له‌گه‌ل‌په‌روهرینی‌مه‌زن ،
 بو‌یه‌لافی‌عاشق‌بوون‌که‌سیک‌لییده‌دا ، پی‌بواری‌پیگای‌ئه‌وین‌بیت ،
 نه‌وه‌ک‌برسییه‌کی‌تیرنه‌بوو!
 ته‌ی‌کردنی‌پیگایه‌به‌ره‌زا‌و‌زوه‌د‌و‌هه‌ژاری‌و‌ئارامگری‌و‌ئه‌وین ، تا
 ده‌گاته‌نوا‌مه‌نزلی ، سه‌فا .

په‌گه‌ن‌بهره‌ی‌هه‌ر‌سهم‌سماج

1234567890

هه‌ولێر - بازاری‌رۆشنییری - ته‌نیشته‌بارێزگا

0750 406 66 71

RAHA / ره‌ها

نرخ 5000 دینار

ئاوه‌ندی‌ره‌ها

په‌گه‌ن‌بهره‌ی‌هه‌ر‌سهم‌سماج